

# De Wereld Binnendoor



JURGEN FOORTJES

# **De Wereld**

# **Binnendoor**

Jurgen Foortjes

Copyright© 2020 door Jurgen Foortjes en  
VRIJE KENNIS [www.vrijekennis.nl](http://www.vrijekennis.nl)

ISBN: 978-90-830145-5-5

Alle rechten voorbehouden

Geen enkel deel van dit boek mag op enige wijze vermenigvuldigd, vertaald of overgedragen worden zonder schriftelijke toestemming van de uitgever. Een recensent mag korte passages aanhalen in een recensie.

De informatie en inzichten in dit boek moeten niet worden beschouwd als vorm van therapie, advies, richting, diagnose en/of behandeling in enige vorm. Deze informatie is geen vervanging voor medisch, psychologisch of ander professioneel advies, counseling en zorg. Alle zaken die gaan over jouw individuele gezondheid zouden onder supervisie moeten staan van een dokter of een bevoegde zorgbeoefenaar. De auteur of de uitgever geven geen enkele garantie dat de praktijken die in dit boek worden beschreven voor wie dan ook op enig moment succesvolle resultaten op zullen leveren. Ze zijn enkel voor informatieve doeleinden, zodat de praktijk en het bewijs bij het individu zelf liggen.

Neem contact op met de uitgever via de officiële website voor dit boek:  
[www.vrijekennis.nl](http://www.vrijekennis.nl)

# Inhoud

<b>Inleiding</b> .....	<b>5</b>
<b>1 Eerste blogbericht</b> .....	<b>11</b>
<b>2 Mens- en wereldbeeld</b> .....	<b>15</b>
<b>3 Mensbeeld</b> .....	<b>32</b>
<b>4 Incarneren</b> .....	<b>57</b>
<b>5 Gewaarzijn</b> .....	<b>83</b>
<b>6 Indaling in het materiële</b> .....	<b>104</b>
<b>7 Groei in bewustzijn</b> .....	<b>139</b>
<b>8 Nawoord</b> .....	<b>174</b>
<b>Een cursus in overvloed</b> .....	<b>183</b>

# Inleiding

*Ik ben een jaar of 4, 5. Ik zit op de grond en tegenover mij zit een jongetje van ongeveer dezelfde leeftijd als ik, misschien iets ouder. Ik ben even ondergebracht op wat volgens mij een kinderopvang bij de kerk is en mama komt mij straks weer ophalen.*

*Ik kijk naar het jongetje. Ik observeer hem. Ik zie dat hij iets doet en dat hij dat iets wat hij doet, doet vanuit een soort van innerlijk besluit tot een bepaalde houding die hij in de wereld aanneemt. Het is een vorm van zelfbescherming. Van afscherming.*

*Ik ben 6 jaar. Ik ben op de kleuterschool en tegenover mij zit een jongetje. Ik observeer hem. Op het moment dat hij mij ziet, laat hij op hooghartige wijze zijn oogleden dichtzakken en wendt hij zijn hoofd af naar een andere richting, alsof hij mij demonstratief toont niet met mijn soort te willen verkeren. Ik zie dat hij dit doet.*

*Ik ben een jaar of 15, 16. Op weg naar volwassenheid. Ik zie mijn vrienden van de volleybalclub op mij heen. Ik was lid van de volleybalvereniging en hier had ik mijn vrienden. Meerdere keren per week waren we samen en iedere zaterdagmiddag waren we met z'n allen in de sporthal. Ze lachen, drinken bier en sommigen hebben al verkering en zijn al helemaal op weg naar het volwassen leven. Dit wil ik ook, maar iets weerhoudt me ervan om mij met deze sfeer te verbinden. Angst, onvermogen, een veelheid van gevoelens waar ik geen invulling voor kan vinden. Ik wil heel graag meedoen en erbij horen en ik weet dat ik welkom ben, maar iets beangstigt me.*

*Straks zijn we volwassen en gaat er iets stoppen in ons en vanaf dat moment veranderen we niet meer en voor de rest van ons leven zullen we hetzelfde blijven. De enige verandering die er nog zal zijn is dat we ouder gaan worden, maar verder zullen we hetzelfde blijven. Ik hou van mijn vrienden en ik zou graag mijn toekomst met hen delen, maar tegelijkertijd schrik ik terug van het idee dat ik over*

*25 jaar nog steeds iedere zaterdagmiddag in de sporthal ben met dezelfde mensen, dezelfde dingen, dezelfde grapjes etc.*

*Ik weet dat het mijn eigen angsten zijn die ik moet overwinnen om deel te kunnen nemen in het leven en erbij te kunnen horen. Maar er is ook die andere kant, van waaruit ik opzie tegen het leven waarin nog weinig meer is dan ouder worden. Wat ik niet weet is het fijne hiervan.*

Ergens in mijn vrienden herken ik een besluit dat zij genomen hebben. Een besluit zoals ik dat zag in het jongetje van 4 of 5 in de kinderopvang en ook in dat jongetje van 6 op de kleuterschool. Het besluit om in het leven een bepaalde houding aan te nemen en zich af te sluiten voor bepaalde kanten van het leven. Met name het besluit om mee te gaan met de massa en niet te doen wat de massa niet doet. Maar is dat genoeg?

Het beangstigde mij om het leven te moeten leven zoals het hier is, zonder dat ik eigenlijk wist wat ik hier nu precies mee bedoelde. Bij dat wat ik

miste kon ik mij eigenlijk geen voorstelling maken. Alles wat er overbleef buiten het leven zoals het is was niets. Leegte.

Ik liep vast. Raakte overspannen, suïcidaal omdat ik me geen raad wist hoe ik de tijd tot mijn 80<sup>e</sup> ooit zou moeten doorkomen met dat wat de wereld zoals ik die zag mij schijnbaar te bieden had. Ik wist in ieder geval dat deze wereld in haar huidige vorm mij niet kon bieden wat ik zocht. Ik wist dat ik zocht naar iets wat hier niet te vinden was. Met ups en downs sudderde dit een aantal jaren door.

Totdat een collega mij aantrof op het moment dat ik in mijn dieptepunt was. Deze verwees mij naar iemand die mij wel verder kon helpen.

Vanaf dat moment ging het met mij bergopwaarts en heb ik nooit meer suïcidale gedachten gehad en heb ik echt wel moeilijke tijden, maar nooit meer depressies gehad zoals ik die voorheen eigenlijk voortdurend had.

Mooi.

Da's klaar.



Maar wat was het eigenlijk dat mij 'genas' van deze depressies?

Het was de invulling op het gemis dat ik van kinds af aan gekend heb. Het leven zoals wij dit in onze maatschappij leven geeft invulling aan ongeveer 10% van de werkelijkheid die er bestaat, slechts het topje van de ijsberg, zoals ik verderop in dit boekje beschrijf, maar om te begrijpen wat ik hiermee bedoel zul je even verder moeten lezen. Wat ik als kind al wist was dat wij als mensen in feite over het algemeen als collectief besloten hebben om 90% van de werkelijkheid buiten onze beleving te sluiten. Een fikse stelling die een behoorlijke nuancering vraagt. Dit geef ik nu hier niet. Het is aan jou zelf om die voor jezelf aan te brengen.

Wat ik wel doe is dat ik je mijn kijk geef op deze wereld en wel op twee manieren. Ik zeg een en ander over de 10% die we hier op aarde leven. En ik geef je een en ander over die 90% waar we ons collectief hebben besloten ons voor af te sluiten.

Deze 10% kunnen we het collectief gemakkelijk over eens worden, want meten is weten.

Die 90%...

Ja, daar valt over te debatteren. Maar dat doen we niet, want dit is een boekje waarin ik vertel.

In 2018 ben ik begonnen op een blog mijn kennis en ervaring te delen over deze 90% van de werkelijkheid. Dit waren best wel lappen tekst voor op een blog en uiteindelijk heb ik besloten om ze in dit boekje samen te brengen. Waar de 10% van de werkelijkheid bij ons van buitenaf binnenkomt, komen de 90% waar ik mij hier voornamelijk op richt bij ons binnendoor.

# 1 Eerste blogbericht

Hoi allemaal,

Welkom op mijn blog. Deze blog heb ik opgezet om gaandeweg te delen wat ik te delen heb. Al jaren, of eigenlijk misschien mijn hele leven al wel, heb ik het gevoel dat ik iets te delen heb. Het draait om de kijk die ik op het leven heb en die ik ook wel met diverse mensen gedeeld heb. En hoewel ik met veel mensen goede gesprekken hierover heb gehad, is er altijd een stuk geweest wat voor mijn gevoel niet echt een plek kon vinden. Echter, de laatste jaren heb ik een informatiebron gevonden die wel aan leek te sluiten bij dit stuk. Dit heeft erin geresulteerd dat ik ben begonnen met het vertalen van een Engelstalig boek dat een deel van deze informatie bevat en verderop in deze blog zal ik hier meer over vertellen. Maar voor nu geef ik hier niet meer dan een korte inleiding en een uitnodiging aan jou om mee te kijken naar wat ik zoal te vertellen heb.

Liefs, Jurgen.

Die kijk die ik op het leven heb, is die nu fundamenteel anders dan hoe anderen die hebben? Ja, ik denk het wel. Het is niet voor niets dat ik hem nog enkel werkelijk ondersteund heb gevonden door die informatiebron waar ik over sprak. Klinkt wat geheimzinnig misschien, maar dat is niet mijn bedoeling. Ik denk dat als ik niet op mijn tempo en op mijn eigen wijze hier neer leg wat ik te zeggen heb, er te snel door menig lezer onjuiste invullingen plaats zullen vinden, die dat wat ik tonen wil zullen overstemmen.

Mijn kijk op het leven is er niet een die protesteert tegen het leven of hoe de dingen in de wereld gaan. Ik ben niet iemand van het protesteren, hoewel sommigen die mij kennen vanuit hun perspectief misschien wel terecht dat idee van mij hebben. Ik ben meer iemand van het belichten van hoe ik denk dat de dingen werkelijk in elkaar steken, en als je dan iemand bent die erg is gericht op de insteek van tegenstellingen, dus dat iets of goed of fout, of waar

of niet waar moet zijn, dan kan het al snel zijn dat je mij beluistert als iemand die, als hij niet direct voor lijkt te zijn, wel tegen moet zijn. En hoewel ik natuurlijk altijd wel zaken ben tegengekomen in mijn leven waar ik mij voor of tegen uitsprak (ik ben tenslotte echt niet anders dan anderen), heb ik altijd een zeker begrip gehad voor die kant waar ik niet voor koos.

Ik snap de wereld zoals ik die om mij heen zie. Ik begrijp de mechanismen die zich uitspelen en ben mij daar tevens goed van bewust dat er een boel is wat ik niet begrijp. Ik snap dat er een wereld-economie is, ik snap dat er oorlog is. Ik snap dat mensen ruzie maken en dat mensen op zoek zijn naar liefde. Ik snap dat er politieke partijen zijn en ik snap dat er belangen zijn. Ik snap dat er milieubewegingen zijn. Ik snap dat er de wetenschap is. Ik snap dat er religie is. Ik snap dat het voor die laatste twee moeilijk is om samen dezelfde wereld te delen omdat hun beider levensfilosofieën elkaar wederzijds buitensluiten.

Ik snap dat er het compromis is uitgevonden, en ik kan er de redelijkheid van inzien. Maar hier gaan we een beetje in de richting van dat stuk dat ik hierboven heb beschreven als dat deel wat ik mis. En hoewel er velen zijn die op dit stuk veel van de invulling hiervan hebben aangegeven, weet ik dat er op aarde nog (te) weinigen zijn die dit haat, want zo noem ik dit dan, werkelijk hebben beseft en ingevuld. En dat kan ook niet anders, want de kennis hierover is in zekere zin niet eerder in de vorm waarin hij nu beschikbaar is weergegeven.

Er is een haat, een gebrek in de kennis die er voor ons mensen op aarde beschikbaar is om werkelijk een vloeiend bestaan op aarde op te bouwen. En ergens hebben we de hoop dat dit in de toekomst wel zal veranderen en dat zal het ook. Maar tegelijkertijd is die toekomst dichterbij dan wij denken.

## **2 Mens- en wereldbeeld**

Als moderne, westerse mens hebben we een goed en gedegen mens- en wereldbeeld. We zijn nuchter en begrijpen wie en wat we als mens zijn en we begrijpen de aarde waarop wij leven. We weten dat we zuinig moeten zijn op de aarde en dat we gezond moeten leven en dat we onze tijdspanne hier op aarde zo lang en zo goed mogelijk moeten laten verlopen. We begrijpen dat er zaken zijn die dit alles tegenwerken en dat er ziektes bestaan, oorlogen woeden, criminaliteit is en dat er allerlei belangen in de wereld zijn die met elkaar botsen en dat het best heel moeilijk is om alles zodanig op elkaar af te stemmen, zodat er harmonie in de wereld kan zijn. We begrijpen dat dit zo moeilijk is, dat het in feite een onmogelijkheid is om dit te bereiken. Daarom hebben we die harmonische wereld een plaats in de toekomst gegeven, achter het woordje 'hoop' dat de belofte in zich bewaart dat we deze staat ooit zullen bereiken als...

Er zit een goede, nuchtere logica achter deze denkwijze en je moet wel van heel goede huize komen, wil je hieraan tornen. De eeuwen achter ons hebben uitgewezen dat het klopt, zoals we onszelf en de wereld in de 21<sup>e</sup> eeuw bezien. We zijn de meest intelligente diersoort op aarde en in de afgelopen 200.000-300.000 jaar zijn we geëvolueerd van aapmens tot het wezen dat we nu zijn. Toeval heeft in dit proces een enorme rol gespeeld. Dat heeft het ook gedaan in het ontstaan van de aarde en het universum. Toevallige samenkomst van deeltjes, chemische verbindingen die met elkaar in botsing kwamen en reacties aangingen, brachten de sterrenstelsels en uiteindelijk het leven zoals we dat op aarde kennen.

Ons leven op aarde is tijdelijk. We hebben een zeer beperkte levensspanne en als die ten einde is zijn we er niet meer en is het onze nalatenschap waarmee we de wereld wellicht iets verder hebben kunnen helpen. In deze enkele levensspanne moeten we het doen. Belangrijk dus om deze tijd zo goed mogelijk te benutten. Voor de een brengt dit meer dan voor de ander. Dit is maar net waar



Moeder Natuur je mee heeft begiftigd. Dit geeft een enorme ongelijkheid wat het best wel moeilijk kan maken om de ene mens niet als beter of belangrijker te zien als de ander. Gelukkig hebben we in onze moderne tijd wat meer gevoel gekregen voor het idee dat iedere mens gelijk is, maar eerlijkheid gebied te zeggen dat het niet gemakkelijk is om deze utopie ook werkelijk te realiseren. Wellicht zegt de werkelijke nuchterheid dat deze utopie in feite nooit meer zal kunnen zijn dan dat; een utopie.

Hier is het waar ik dan toch met deze blog ga tornen aan deze nuchtere visie op de wereld en op onszelf. Ik ga hem niet bestrijden. Ik ga hem ook niet ontkennen want ik meen wat ik zei; er zit een goede, nuchtere logica achter deze kijk en daarom is het ook niet juist om de relevantie ervan terzijde te schuiven. Ik ga je ook niet overtuigen van iets. Ik ga wat zaken toevoegen en het is aan jou om te ontdekken dat deze utopie meer is dan een utopie. Het is een potentiële werkelijkheid. Het vereist echter wat extra ingrediënten die in onze 'nuchtere'

kijk op ons mens- en wereldbeeld ontbreken, om deze potentiële werkelijkheid te kunnen zien. Ingrediënten die zelfs wetenschappelijk, wellicht deels zijn aangetoond, maar die we in onze dagelijkse kijk op de wereld en onszelf niet betrekken.

Dat wat ik zal toevoegen zal een ingang bieden om de utopie ook daadwerkelijk als potentiële werkelijkheid te kunnen gaan zien. Uiteindelijk zul je kunnen gaan ontdekken dat de toevoegingen minder nieuw voor je zijn dan het in eerste instantie wellicht voor je lijkt.

### **Kennis is macht.**

En de macht ligt bij de hoogste. Aan de top zit de machtigste die beschikt over alles. Dus als het goed is ook over alle kennis. Als dat niet zo is, dan behoort hij wel de macht te hebben over diegene die over de kennis beschikt. Diegene die over de kennis beschikt dient ondergeschikt te zijn aan diegene die de macht heeft. Zo zou het dan moeten zijn in de hiërarchie, maar als een ander dan de hoogste over meer kennis beschikt, dan vormt hij een bedreiging

voor de hoogste omdat hij met zijn kennis wel eens meer macht kan bezitten dan de hoogste.

In deze tijd waarin de kennis op straat ligt, kunnen we het idee hebben dat deze hiërarchische structuur inmiddels achterhaald is. Toch ervaren we dat met de kennis de macht toch niet helemaal op straat ligt. Die ligt namelijk vast in de georganiseerde structuur waar we (ooit) gezamenlijk voor hebben gestemd en gekozen. Een structuur die zich heeft ontwikkeld door de eeuwen heen vanuit een historie waarvan wijzelf denken geen deel uit te hebben gemaakt, want toen leefden wij niet.

De structuur, de structuren zijn zo groot dat je al snel het gevoel kunt krijgen dat je machteloos bent en dat je niets anders kunt dan je maar over geven aan de hiërarchie en te proberen er binnen je eigen cirkeltje maar het beste van te maken. Je kunt de structuren ook bevechten. De vraag is echter of dit werkt.

Er is nog een andere weg. Dat is de weg van de vrije kennis zoals ik die hier nu dan maar even noem. Want kennis is macht, maar waar wil je macht over? Wil je macht over de wereld om je

heen zoals we die kennen, dan zul je je weg naar boven moeten beklimmen over de paden van de structuur. Dan zul je gewoon die strijd aan moeten gaan. Dat kan en als dat voor jou de weg is dan is daar niks mis mee. Wat ik in deze blog met je wil delen is kennis die je kan helpen macht over jezelf te herstellen.

De kennis ligt inderdaad op straat. Maar wat wij als kennis beoordelen is vaak gecategoriseerd binnen geijkte gedachtensystemen. Dit kunnen religieuze gedachtensystemen zijn of wetenschappelijke gedachtensystemen, waarvan het materieel wetenschappelijke vooral in onze westerse cultuur zeer dominant is. Al deze gedachtensystemen stellen hun kaders binnen welke je de kennis je moet bezien. Met vrije kennis bedoel ik dat de kennis niet gebonden is aan enig systeemdenken. Betekent dit dat deze kennis dan niet wetenschappelijk is? Integendeel. Juist in de wetenschap is veel van deze kennis aangetoond. Echter de wetenschap is veel breder dan die binnen het materiële denken en veel zaken die wetenschappelijk zijn aangetoond plaatsen we buiten beschouwing

omdat die te verstorend zijn voor het reguliere denken.

Wellicht ben je nu al afgehaakt. Maar zo niet, dan nodig ik je uit verder te lezen op mijn blog waarop ik vrije kennis wil delen die bestaat uit mijn eigen ervaringen, maar ook andere kennis die ook op straat en internet te vinden is en die kan helpen het gevoel van machteloosheid en overweldiging binnen jezelf en uiteindelijk zelfs op wereldschaal om te zetten.

Wist je dat Albert Einstein in 1915 aantoonde dat materie slechts een deel vormt binnen een continuüm van vibraties? En dat dit zegt dat er meer is dan enkel materie? We hebben hem een Nobelprijs toegekend, maar in feite richten we ons westerse leven nog steeds in, volgens de wetten die zeggen dat er buiten de materie niets bestaat. Er zijn mensen die aura's kunnen zien en die andere waarnemingen hebben. Eben Alexander, een neurochirurg, schreef in 2012 het boek *'Na dit leven'* over zijn reis naar het hiernamaals in de zeven dagen waarin hij hersendood was en in coma

lag, waaruit hij weer terugkeerde. Hij onderging een hele reis en leerde zijn zus kennen die voor zijn geboorte was overleden en waar hij geen weet van had. Ervaringen van een wetenschapper waarvan je wellicht zou mogen stellen dat hij deze niet zomaar uit zijn duim zou zuigen.

Toch krijgen we het in onze cultuur voor elkaar dit soort zaken volledig buiten beschouwing te plaatsen en een mens- en wereldbeeld te handhaven dat zich puur beperkt tot het materiële. Meten is weten is het credo, en alles wat niet materieel tastbaar is kan terzijde worden geschoven, buiten beschouwing worden geplaatst tot het moment dat het 'wetenschappelijk' is aangetoond wat feitelijk wil zeggen dat het wordt bewezen volgens criteria die gebaseerd zijn op materieel onderzoek. Hier moet dus ook het niet materiële aan materiële voorwaarden voldoen, voordat het kan worden toegelaten binnen onze culturele werkelijkheids-waarde.

Ik besef dat ik de zaken zwart-wit neerzet. Natuurlijk, juist hier in Nederland zijn we een stuk opener in veel dingen en is er weldegelijk plek voor

zaken die buiten het puur materiële veld liggen. Maar toch, daar doorheen is ons denken zeer diep doordrongen van waarden die stammen uit oude religie en de materiële wetenschap, waardoor ook de manier waarop we tegenwoordig naar alles kijken feitelijk deze gekaderde denksystemen als uitgangspunt hebben. We hebben voor dit soort zaken een soort van parkeerplaats gecreëerd zodat we ze niet zozeer hoeven te ontkennen, maar ook niet hoeven te erkennen.

Het valt dan ook niet binnen de opdracht van de reguliere, materiële wetenschap om zaken als bewustzijn en intuïtie, wat in feite de eigenschappen zijn die in de beschreven onderwerpen de tools zijn om hiermee iets te kunnen, te onderzoeken. De kwantummechanica heeft echter veel onderzoek gedaan naar de invloed van ons bewustzijn op de materie. Zij hebben onder andere aangetoond dat het bewustzijn van een onderzoeker die een proefopstelling observeert, invloed heeft op de vorming van subatomaire deeltjes in de proef. Er is dus een goede basis om aan te nemen dat ons bewustzijn meer invloed heeft op

onze omstandigheden en dat het toeval, dat de enige oplossing lijkt te kunnen zijn als je het bewustzijn niet erkent, wellicht minder toevallig is dan we doorgaans aannemen.

Maar nu ga ik waarschijnlijk wel opeens heel hard met mijn stellingen. Het lijkt me dan ook goed om even een versnellinkje lager te nemen en met een voorbeeld te komen uit mijn eigen ervaring. Door de jaren heen heb ik ervaringen gehad die ik enkel heb kunnen bevatten, juist omdat ik niet uit ging van gekaderde wetmatigheden. En met niet uit gaan van gekaderde wetmatigheden bedoel ik dat ik heb losgelaten om te bepalen dat niet tastbare ervaringen geen werkelijkheidswaarde konden hebben en louter op fantasie zouden kunnen berusten. Ooit was ik overigens een pure scepticus en verwierp ik alles wat maar buiten het materiële veld viel. Ik was er heilig van overtuigd dat enkel onze materiële wetenschap de mensheid verder zou helpen en verwierp alles wat hierbuiten viel. Totdat ik zelf volledig vastliep en ontdekte dat ik niet meer verder kwam als ik mijn grenzen niet verlegde.



## *Telepathie met een herder*

*Ik was naar een lezing geweest van Fokko Huisman, een oud-militair die zich na z'n carrière had toegelegd op het werken met dieren. De lezing ging over telepathie met dieren.*

*Hij gaf aan dat indien je bijvoorbeeld wilde dat je hond naast je voet kwam zitten, je hiervoor het commando kon geven aan de hond door hem in gedachten beelden te zenden waarin de hond deed wat je vroeg en waarbij je je voorstelde dat je, terwijl je dat deed, keek door de ogen van de hond zelf. Dus dan zond je de beleving van de hond, gezien door de ogen van de hond naar de hond, als ware jijzelf de hond. Dit zou dan bij de hond overkomen als het commando waarop hij dan zou moeten reageren. Ik vond dit wel een aardige gedachte en besloot het t.z.t. wel eens uit te proberen.*

*Enkele weken later liep ik in Apeldoorn over de markt. Verveeld was ik aan het rondneuzen in wat oude boeken die daar uitgestald waren op een marktkraam. Ik kon echter niks van mijn gading*

*vinden en sjokte verder. Ik liep aan de rechter kant tussen de rijen marktkramen door en zag voor een kraam aan de linker kant van het looppad een Duitse herdershond zitten, naast een baas die zojuist bezig was zijn patatbakje te legen en zich klaar stond te maken om de andere kant (dus tegen mijn richting in) op te lopen. Ook hij hield rechts op het looppad.*

*Ik zag de hond zitten en dacht even aan het idee van de heer Huisman, om de hond een plaatje toe te zenden. Ik bedacht me even wat een duidelijk plaatje zou kunnen wezen (het moest eenvoudig maar onwaarschijnlijk zijn) en vond het dat het een overduidelijk beeld zou zijn, dat ik m'n neus in mijn linkerhandpalm zou drukken. Ik zond dit beeld uit naar de hond.*

*Het was druk. Er liepen veel mensen heen en weer en al snel vergat ik de hond en was ik met mijn aandacht alweer bij de volgende marktkraam. Tot ik tot mijn grote verbazing opeens een koude, natte kledder in mijn linkerhand voelde. Ik schrok en keek en zag de grote snuit van de herder bij mijn hand en hoorde zijn baas geërgerd aan de overkant van het pad naar zijn hond roepen. De hond draaide zich om*

*en zocht gehaast zijn weg weer terug door de menigte naar zijn baas, om samen de andere kant op te gaan. Zo was hij dus tegen de richting van zijn baasje in, want ik was ze al ruimschoots gepasseerd, op mijn linkerhandpalm afgekomen, precies zoals ik hem toegezonden had. Waarschijnlijk had ik door mijn eigen ongeloof dat het werkelijk zou gebeuren, mijn focus opdat het zou gebeuren losgelaten, waardoor het beeld heeft kunnen overkomen.*

*Verbaasd, wakker en opgewonden vervolgde ik mijn weg over de markt.*

Op geen enkele wijze kan ik je bewijzen dat dit is gebeurd. Ik kan je enkel verzekeren dat dit gebeurd is, precies zoals beschreven. Maar, wie ben ik?

Ik ben Jurgen en ik heb mijn ervaringen die ik onderzoek en waarbij ik nuchterheid en gezond verstand gebruik. Dat betekent dat als ik van tevoren aan een herdershond verzoek zijn neus in mijn hand te drukken zonder dat ik hem toeroep, wenk of enig zichtbaar fysieke gebaren of blikken toewerp, terwijl het hele dier en zijn baasje mij totaal onbekend zijn, en het dier stopt zijn natte

neus in mijn linker handpalm, precies zoals ik hem enkel in gedachten vroeg en hij doet het nog ook, terwijl hij hiervoor van zijn baasje weg moet lopen, tussen de menigte door, tegen zijn eigen looprichting in, ik toch wel even denk van; “hé, volgens mij werkte het!”

Het westerse mens- en wereldbeeld beperkt ons enorm. Ons mensbeeld zegt dat wij de hoogst ontwikkelde zoogdieren zijn en dat wij ontstaan zijn volgens de evolutietheorie. De aarde en het universum zijn ontstaan uit de Big Bang en beide theorieën stellen dat we zijn ontstaan vanuit toevallige omstandigheden. Hoewel theorieën, zijn deze toch een belangrijke leidraad in ons denken geworden. Religies vertellen een totaal ander verhaal en stellen doorgaans dat er een God is die alles heeft geschapen en dat de mens op de aarde is achtergelaten om na het leven het oordeel te ontvangen. En hoewel er in vroeger tijden communicatie plaatsvond tussen God en de mensen, is daar in deze tijd geen sprake meer van. New Age mensen beweren dat er wel communicatie mogelijk

is, maar dit gaat er bij ons 'normale' westerse denken niet in. Toch heeft ook de New Age beweging ergens een plek gevonden, hoewel deze plek in ons systeem van (politieke) besluitvorming toch wel buiten beschouwing blijft. De New Age beweging heeft in feite een soortgelijke status als die van de religie; het is voor velen een kwestie van (wellicht blind) geloof. Je kunt die zaken niet zien, meten of vastpakken en daar waar verschijnselen zich toch voordoen brengen we ze onder bij de categorie onverklaarbaar.

Niets is onverklaarbaar. Ik geloof niet dat ook maar iets onverklaarbaar is. Dat zit in mijn aard. Niet dat ik alles hoef te verklaren of overal een verklaring voor wil hebben, maar voor alles is een verklaring. Onverklaarbaar ontstaat daar waar je niet bereid bent om over bepaalde grenzen heen te zien. Het is een stoppen met verder kijken. Het betekent in feite dat je niet verder kijkt dan een bepaald punt of een bepaalde grens, maar het is niet logisch om te stellen dat er geen verklaring is als de verklaring enkel voor jou niet zichtbaar is.

In de hiërarchie van de machtige met de kennis hebben we een piramidestructuur opgebouwd waarin we stellen, dat hoe hoger in de piramide, hoe meer kennis, hoe meer autoriteit. Daarmee stellen wij, die laag in de piramide staan, onszelf al snel op als machteloos, ondanks dat we de kennis misschien gewoon wel in huis hebben. Ook als we de kennis hebben, hebben we nog steeds te maken met de machtspiramide. Wat daar bijkomt is de begrijpelijke logica achter de machtspiramide; om te komen tot een goede, gestructureerde samenleving die niet ontspoort, is het verstandig dat er wetten zijn en dat er controle is en dat deze worden vormgegeven in een structuur die al snel piramidaal wordt. Dit heeft de wereldgeschiedenis veelvuldig uitgewezen.

Wetten en controles maken grenzen en ik beweer hier niet dat die inherent verkeerd zijn. Maar als je naar de wereldgeschiedenis kijkt, zie je dat de veranderingen in de wereld nooit werden voortgebracht door diegenen die binnen de grenzen bleven. Een kenmerk voor verandering is dus weldegelijk grensoverschrijding, op welke wijze dan ook. Dus op

het moment dat je een verandering wilt, zul je hoe dan ook een grens moeten verleggen. Dit betekent dat als je een verklaring zoekt en je kunt hem niet vinden binnen de kaders die je gesteld hebt, je de kaders zult moeten verleggen. Binnen de gestelde kaders vind je duidelijk de verklaring niet. Maar dat betekent niet dat het vraagstuk onverklaarbaar is, het is enkel niet te verklaren binnen de gestelde kaders. De enige optie, als je dus werkelijk een verklaring wilt (hoeft niet, maar als je die dus wilt), is dat je buiten de kaders treedt en op onderzoek gaat. Een mooi voorbeeld van zo'n moment waarop ik zelf op onderzoek uit ging is de bovenbeschreven ervaring.

### **3 Mensbeeld**

Wellicht goed dat ik wat meer concreet weergeef over het mensbeeld dat ik heb. Gelijk zeg ik erbij dat dit niet iets is wat zomaar even kan worden neergezet. Het vraagt een breder perspectief om dit helemaal te bevatten, maar ik begin gewoon.

Het gangbare mensbeeld is dat wij fysieke wezens zijn. Daar is ook alles voor te zeggen, aangezien het fysieke is wat we met z'n allen ook waar kunnen nemen. Dat wat achter het fysieke is, is voor misschien wel 99% (of meer) van de mensen niet zichtbaar, voelbaar of op welke wijze dan ook niet waarneembaar. Het is niet tastbaar in onze 'normale' zin van doen. Toch zijn er mensen die aura's zien. Er zijn mensen die aura's voelen of energieën gewaar zijn en zelfs mensen die hiermee kunnen werken. En omdat wij dit in onze 'normale' manier van doen helemaal niet kunnen, is er al gauw een 'goed gefundeerd' uitgangspunt om te stellen dat deze mensen dit niet kunnen, maar dat zij enkel denken dat zij dit kunnen.



Maar als we nu Albert Einsteins stelling er eens bij pakken die stelde, dat materie slechts een klein bereik is in een groter continuüm van frequenties van energie en we leggen dit naast bekendere gegevens als die van het voor ons zichtbare lichtspectrum van rood tot violet, waarbij we weten dat infrarood en ultraviolet buiten ons bereik liggen. We weten dat bijen ultraviolet wel kunnen waarnemen, zoals we ook weten dat honden in het gehoor een veel hoger frequentiebereik hebben dan mensen. Waarom zou het niet mogelijk zijn dat er mensen bij wie de waarneming in de hersenen iets anders of misschien wel iets verfijnder is gekalibreerd dan die van de meesten. Zeker als er bij elkaar toch meerderen zijn die deze eigenschappen bezitten en die vergelijkbare ervaringen hebben. Hoe zit het met mijn ervaring met de herdershond waarbij ik hem ertoe bracht iets te doen zonder hem daartoe op een fysieke manier opdracht te geven? Dan moet er iets werkbaar zijn op een ander niveau dan het fysieke wat dus wellicht wel op fysiek niveau z'n uitwerking kan hebben.

We weten dat we een groot deel van onze hersenen, wat we vanuit onze 'normale' zin van doen als basis zien van ons totale functioneren, helemaal niet gebruiken, wat misschien wel eens aan zou kunnen geven dat ons potentieel als mens veel groter is dan we tot nu toe weten.

Ik durf voluit te stellen dat we in ons dagelijks, collectieve bestaan, alles wat ik hierboven beschreven heb volledig terzijde schuiven als zaken die er wel zullen zijn, maar die we verder als niet relevant hebben geïntegreerd. We redeneren en besluiten puur op basis van wat er binnen het kader van het fysieke meetbaar is. Ik kan me voorstellen dat je denkt van 'maar dat klopt voor mij helemaal niet'. Als dat zo is, en die kans is groot, dan vraag ik je een stapje naar achteren te zetten en of je dan kunt zien hoe ik deze stelling bedoel. Het is een algemene stelling en mijn ervaring is dat bijna altijd als ik dan iemand vraag hoe hij of zij dit persoonlijk ervaart, ik terugkrijg van 'maar zo star zie ik dit helemaal niet'. Ik heb het hier dan ook over hoe we de zaken op een collectief niveau benaderen. Op persoonlijk niveau

is dit altijd veel genuanceerder, maar we conformeren ons er wel aan.

Al meer dan 100 jaar weten en erkennen we de stelling van Albert Einstein, maar nog steeds hebben we dit gegeven niet geïntegreerd in ons bewustzijn. We leven en bezien het leven nog steeds alsof er buiten het materiële niets bestaat.

### **Even een stukje geschiedenis.**

Religies spreken van een spirituele wereld waarin een God en engelen zijn. Doorgaans zijn de priesters binnen de religies de bemiddelaars tussen de mensen en de spirituele wereld en zijn zij degenen die jouw toegang als mens tot die spirituele wereld bepalen. De meeste religies hebben dan ook hun eigen regelementen, vaak in een bijbelachtig boek, waarin naar hun eigen zeggen de absolute waarheid staat beschreven en waarmee de volgelingen van die religie het alleenrecht hebben op een plaats in de hemel van hun god. Ik stel dit niet zo om religies belachelijk te maken, maar om gewoon een wellicht

te algemene overeenkomst weer te geven over het gegeven van religie. Eeuwenlang hebben religies en in veel gebieden op aarde is dat nog steeds zo, een bepalende rol gehad in de samenleving. Religies kwamen in oorlog met elkaar omdat ze door de beperkingen die hun bijbel of welk boek ze dan ook hadden stelde, omdat diegenen die zich niet aan het hunne conformeerden niet pasten in de wereld zoals zij die zagen. Veelal zagen zij hun god als de god van alle mensen, maar dan toch alleen van diegenen die zich naar hun regels gedroegen.

Even een uitdagend vraagje, puur voor de intuïtie. Geloof je dat er in de hemel enkel christenen zijn, of boeddhisten of hindoes of moslims?

Er ontstonden vakken in de mensheid met groeperingen die van elkaar vonden dat de anderen niet welkom waren in hun hemel, maar ook op aarde was het beter dat zij zich ofwel aanpasten of dat zij deze verlieten. Hoe doe je dat, verlaten? Nu ja, doodgaan. De epische strijd voor jouw god gaf de rechtvaardiging om de anderen, die dus niet zomaar doodgingen, dan maar dood te maken in naam van

die god die als zijn eerste gebod stelde: “Gij zult niet doden”, om de kruistochten tussen christenen en moslims maar even als voorbeeld te nemen.

In Europa was het eeuwenlang het christendom dat onder leiding van de kerkvaders bepalend was voor het collectieve mensbeeld. Als je iets anders bedacht dan het kerkelijk gangbare, was je een ketter en was wellicht een duiveluitdrijving, verbranding of verdrinking een oplossing. Niet gemakkelijk dus toen het tijdperk van de wetenschap zijn opmars deed. Deze moest tegenwicht bieden aan het religieuze en had hierin enkel slechts één mogelijkheid om zich onder het juk van de kerk vandaan te worstelen. En dat was door de kerk de kerk te laten en zich los te maken van alles waaronder de kerk zich schaarde en te gaan voor een benadering die totaal los zou staan van alles waaronder de kerk zich schaarde; god en de hele wereld van het bovenaardse.

Blijft over, het materiële. De wetenschap bepaalde zich tot het veld waarover god geen zeggenschap had, zodat het nooit enige bedreiging voor de kerk

zou kunnen vormen. God ging over de ziel, de wetenschap nam het lichaam voor zijn rekening. Maar het kon niet zo zijn dat er in de wereld van de wetenschap ruimte over zou blijven voor delen waarover dan toch god nog zou beschikken en dus stelde de wetenschap dat er buiten het veld waarover zij gingen verder niets zou kunnen bestaan. Want als er dan toch nog een deeltje ziel over zou blijven waarover god weer zeggenschap zou hebben, zou de wetenschap zich wellicht toch weer aan de religie moeten conformeren. Dat kon natuurlijk niet, dat zou ze weer terug bij af kunnen brengen.

Toch is er in de afgelopen honderd jaar wel beweging gekomen. Er is veel gebeurd op spiritueel gebied dat niet direct in kerkelijk verband werd gelegd. Er ontstonden diverse spirituele stromingen en groeperingen die de spirituele kant van het leven gingen onderzoeken. Er werd een aurabril ontwikkeld waarmee je kon leren waar je op moest letten, zodat je daadwerkelijk aura's kon gaan leren zien. Talloze boeken verschenen over spiritualiteit vanuit talloze benaderingen. Als zoekende mens was er

volop van alles te vinden over waar je maar naar op zoek was. Er is een grote groep mensen ontstaan die inmiddels weet dat we meer zijn dan enkel een intelligent dier dat stamt vanuit een fysieke oorsprong. Er is een grote groep mensen die weer weten dat reïncarnatie een gegeven is. Hoezo weer? Nu, alle grote, oorspronkelijke religies hebben of hadden, zoals het christendom, reïncarnatie als deel van hun religie. Er is een historische verslaglegging dat in het jaar 553 in de raad van Constantinopel, reïncarnatie officieel uit het christendom gebannen werd. Dus ook in het christendom was reïncarnatie voor die tijd een gegeven.

Dat duidt dus op een voortgang van leven, zelfs als er geen fysiek lichaam meer is. Wat is dat dan, dat levende iets dat schijnbaar door gaat terwijl er geen sprake meer is van een fysiek lichaam?

Na Einstein kwam er de kwantummechanica die veel heeft voortgeborduurd op wat Einstein in zijn relativiteitstheorie heeft neergelegd. Zo is er aangetoond dat op subatomair niveau, materie verschijnt en verdwijnt, maar dat dit niet zomaar in

het niets verdwijnt. Er blijft iets over dat niet verdwijnt, namelijk energie. En deze verdwijnt nooit.

Dus wellicht dat er, nadat het fysieke lichaam afsterft, een soort van energetisch lichaam overblijft dat zich in een volgende periode opnieuw met een lichaam verbindt om een nieuw fysiek leven te leven, opnieuw te incarneren. Maar als je als (materiële) wetenschapper enkel kijkt naar het fysieke deel en ervan uit gaat dat met het fysieke alles ophoudt en daar dan ook stopt met verder te kijken, dan stel je een kader waarbuiten je verder ook inderdaad niet kijkt. Als alles wat je onderzoekt zal moeten voldoen aan de eigenschappen van materie, dan zul je het niet materiële niet kunnen onderzoeken.

## **Universeel of gekaderd**

Wetenschap en spiritualiteit hebben beiden een wat ik hier noem, een universeel uitgangspunt. Wetenschap in zijn breedste zin zou alles moeten willen en kunnen onderzoeken zonder hieraan kaders te stellen. Het kan zich ook kaderen zoals zich



beperken tot de materie. Daar is niets mis mee, maar laat het duidelijk zijn dat het niet alles meeneemt. De omdraaiing vindt plaats als er de stelling komt dat het kader alles omvat dat er is. Dus als je stelt dat er buiten het materiële niets bestaat...

Ook spiritualiteit zou als universeel gegeven alles moeten omvatten. Maar op het moment dat spiritualiteit wordt teruggebracht tot een religie die zichzelf tot alles maakt en de rest buitensluit, heeft het zichzelf binnen een kader gesloten. Dit is zeer kenmerkend voor religies en in die zin zou je misschien kunnen stellen dat de materiële wetenschap zich is gaan opstellen als een religie.

Laat ik nogmaals helder stellen dat ik zowel de materiële wetenschap als de religie niet als fout of verkeerd wil neerzetten. Beiden zijn gevolg van een logica. Maar beiden brengen je niet verder dan een bepaald punt in het bestaan. Op een gegeven moment heb je meer nodig om verder te komen. Tot aan dat punt zijn zij prima geweest en hebben zij jou tot hier geholpen. Maar dan heb je meer nodig. En als je op dat moment besluit om vast te

houden binnen het kader waarin je bent, valt er niets meer te doen dan eindeloos door te gaan met alle puzzelstukjes binnen jouw kader op een andere manier neer te leggen. En geloof me, het aantal variaties binnen jouw kader zal eindeloos zijn. Dat betekent dat je binnen jouw kader oneindig lang door zult kunnen gaan met het bezien van variaties van hetzelfde. Het zal je niet meer verder brengen, hoewel je nog heel lang het gevoel kunt hebben van wel.

Zo'n energetisch lichaam dat dan na het afsterven van het fysieke lichaam overblijft, wat is dat dan? Wat moet ik me daarbij voorstellen? Het fysieke lichaam bevat geen leven meer. Er zijn mensen die contact hebben met overledenen en die allerlei boodschappen overbrengen van gene zijde. Dit is ook zo'n onderwerp waarvan we vanuit ons dagelijks (reguliere of materiële) denken al snel iets hebben van; 'kan dat? Je moet er maar in geloven'. Toch ben ik er heilig van overtuigd, weet ik zelfs dat wij allemaal ervaringen hebben met het energetische, niet materiële veld. Gedachten, ideeën,

gevoelens, beelden, dejavu's. Dit kan ook niet anders als we meer zijn dan alleen maar een fysiek wezen. Wat wel kan is dit soort ervaringen terzijde schuiven als toeval en fantasie. En ook dit is zeer begrijpelijk als je leeft vanuit het mensbeeld dat we puur fysieke, intelligente dieren zijn en dat onze ontwikkeling enkel berust op de combinatie van onze genen en onze fysieke ervaringen vanuit ons huidige leven.

Voor mij was het, nadat ik beseft had dat er meer moest zijn dan dat wat ons binnen de maatschappelijke, reguliere kaders gebonden hield, punt om bepaalde ervaringen niet meer als loze gedachten of fantasieën opzij te schuiven. In mijn werk met dieren destijds, ik werkte als walrus- en zeeleeuwentrainer op het Dolfinarium, had ik enkele ervaringen waar ik niet omheen kon. Zoals deze volgende ervaring die ik had met een zwarte zwaardwalvis, direct nadat hij was overleden.

## *Bandar*

*Bandar was een mannelijke, zwarte zwaardwalvis. Een van de drie zwarte zwaardwalvissen die in '89 op het dolfinarium kwamen. Zij waren 'geruild' met Gudrun, de orka die tegelijkertijd over was gebracht naar Sea World in Orlando U.S.A.*

*Naar verloop van tijd werd Bandar ziek. Gedurende een periode van maanden ging hij heel langzaam maar zeker achteruit. Hij vermagerde, werd totaal lusteloos en alles wat we probeerden leek niets te helpen. Ook de dierenarts leek niets wezenlijks uit te kunnen halen. Soms leefde hij wel even weer iets op, maar hij leek niet door zijn ziekte heen te kunnen breken.*

*Op een dag kwamen we terug van de middagpauze en hoorden dat Bandar zojuist was overleden. De hele ploeg (trainers) was behoorlijk aangeslagen en met z'n allen stonden we naast het bassin waarin het dode lichaam van Bandar dreef. Sommigen huilden en vrijwel iedereen stond zich af te vragen waaraan hij nou uiteindelijk gestoven was. Ook ik.*

*De laatste paar dagen was hij erg slecht geweest. Hij was heel erg afgefallen en zijn huid was op sommige plaatsen helemaal opengebarsten. Ik keek naar hem en vroeg me af waarom hij nou uiteindelijk was overgegaan.*

*Terwijl ik daar stond, kreeg ik opeens het gevoel alsof er links van mij, boven Bandar, een soort lichte wolk van energie hing. Ik ging er met mijn aandacht naartoe en kreeg het gevoel of het Bandar was. Alsof zijn gestalte in zijn absoluut volste pracht op twee meter boven zijn lichaam hing. Een stralende lichtgestalte. Groot en vol, voller dan zijn fysieke gestalte ooit was geweest.*

*Ik ging nog meer naar hem toe met mijn aandacht en kreeg het idee alsof ik hem helemaal kon voelen. Ik stond het toe en keek naar wat er op mij af kwam. Ik voelde hem. Hij was vrij, vrijheid, ruimte, lucht, vreugde. VRIJ.*

*Ik voelde zijn verlangen om uit de benauwde bassins van het dolfinarium te zijn.*

*Ik voelde verlangen naar de open zee, opnieuw geboren te worden in de oceaan. Het zoute water.*

*Het leek of alles vrijwel direct in een moment gebeurde; het overgaan, het vrijkomen van de lichtgestalte, het vrij zijn en het opnieuw door een geboortekanaal gaan om door het water heen naar de oppervlakte te schieten om zo snel mogelijk weer opnieuw de vrije zeelucht in te ademen. Hij wilde weer door.*

*Ook hier was hij nog aanwezig. Ik voelde hem. En boven alles voelde ik de enorme liefde die hij voor de verzorgers had. Hij was intens blij met ze. Dit verbaasde me enigszins. Ik zou meer verwacht hebben dat hij de verzorgers als een soort gevangengehouden zou zien, maar niets was minder waar. Alsof hij wist dat de verzorgers van hem hielden. Hij wist het.*

*Zijn blik was vol liefde en leek te zeggen; 'het is nu goed met me'.*

*Ik voelde een intense vreugde. Een vreugde die alle pijn over- en doorspoelde. Tranen rolden over mijn wangen, van verdriet, van blijdschap. Voor Bandar. Met Bandar.*

*Ik voelde me dankbaar voor de liefde die er hier was tussen de dieren en de mensen om hen heen. Dankbaar omdat ik dit nu voelde. Omdat ik zag dat mijn collega's niets van dit leken waar te nemen, althans, voor mij was dit niet zichtbaar. Ik zag alleen verdriet. Ik besepte ook dat ik als enige op dat moment naar Bandar toegekeerd stond. Alle anderen waren van hem afgekeerd.*

*In de afgelopen 15 à 20 minuten, de tijd dat ik hier gestaan had, was er heel wat door me heen gegaan. Ik had alles gevoeld; pijn, verdriet, frustratie, angst, opluchting, blijdschap, intense levensvreugde, liefde. Alsof er in die korte tijd een volledig verwerkingsproces door me heen was gegaan. Ik voelde dat ik Bandar nu los kon laten. Het was nu goed met hem.*

*Later in de kantine probeerde ik iets van mijn ervaring te delen met een paar collega's waarvan ik hoopte dat zij er enigszins voor open konden staan. Ik geloof niet dat dit goed over kwam. Ik was nog steeds vervuld van intense vreugde terwijl zij zo verdrietig waren. Ik probeerde hen te vertellen dat*

*het nu goed was met hem. Maar wie ben ik om dit te zeggen.*

Het fysieke lichaam was los. Het leefde niet meer en toch was er nog een Bandar. En Bandar was los van zijn fysieke lichaam en hij was vitaler dan ooit. Zijn lichaam, dat in essentie licht was, energie, bevatte zijn identiteit, wie hij was.

Niet alleen bij dieren heb ik dit gezien. Ook bij mensen.

*Ik was op het afscheid van iemand die ik niet zo goed kende. Het was een relatie via de school van mijn kinderen en met mijn vrouw en een vriendin sloten wij aan in de rij om langs de kist van de overledene te lopen, om vervolgens de nabestaanden te condoleren.*

*De kist was gesloten. Er stond een foto van de overledene voor de kist en ik herinnerde mij de man beter nu ik zijn foto zag. Opeens werd mijn aandacht getrokken naar zo'n anderhalve meter boven de kist. Als een gedachtenbeeld zag ik een gestalte*



*boven de kist. Het was de overledene. Hij was niet alleen, er was een aanwezigheid bij hem die ik verder niet kon onderscheiden. Ik keek naar de man en ik zag hoe hij aangenaam verrast leek te zijn omdat er iemand was die op hem terug reageerde. Ik bleef nog even staan en groette hem. Maar de rij dwong ons min of meer om verder te gaan.*

*In de auto spraken mijn vrouw en onze vriendin volop over het afscheid. Ik reed, maar ik kon niet anders dan stil zijn.*

Wat erg opviel in beide ervaringen was de vitaliteit van de overledenen. Beiden waren zij erg ziek geweest voordat zij overleden, maar daar was niets van te bespeuren. Dat heb ik eigenlijk altijd gezien, die keren dat ik mij gewaar was van een overledene.

*Zo was mijn vader, die op vrijdag werd begraven, tot zaterdagmiddag veelvuldig bij ons aanwezig. Er hing een vrolijke aanwezigheid in huis en op een bepaald moment richtte ik mij op deze energie. Ook hier kreeg ik het beeld van mijn vader als een*

*gedachtenbeeld. Hij was vitaal en oogde als een jaar of veertig (hij overleed op 74-jarige leeftijd). Ik was blij dat hij er was, maar ik kreeg het gevoel dat hij hier bleef hangen. Ik zei hem dat ik het fijn vond dat hij er was, maar ik vroeg hem ook (met pijn in het hart) of het geen tijd was voor hem om verder te gaan. Ik wees hem erop dat hij wellicht naar het licht zou moeten gaan. Hij keek enigszins verward om zich heen en ontwaarde het licht. Zonder verdere reactie verdween hij in het licht.*

*Zonder het er met elkaar over te hebben gehad, en zonder dat we dit van elkaar wisten, hadden mijn vrouw en ik beiden voortdurend de aanwezigheid van mijn vader gevoeld. Tot aan het moment dat hij in het licht verdween. Dat was om een uur of 4 's middags. Daarna hebben we hem beiden ook niet meer bespeurd.*

Op het moment van het overlijden wordt het fysieke los- en achtergelaten. Het energetische lichaam heeft, zo het lijkt niet meer de last van de lichamelijke ziektes of gebreken. Het voelt zich

hiervan bevrijd zoals het ook niet meer de eventueel achtergelaten hoge leeftijd heeft. Toch kan deze 'bevrijding' ook te gemakkelijk worden opgevat. Want hoevelen menen niet dat de fysieke dood de verlossing uit hun lijden zal zijn. Wereldwijd hoor je berichten over groeiende zelfmoordcijfers van mensen die het leven niet zien zitten en er een einde aan maken om zo uit hun lijden verlost te raken. Maar opnieuw is dit een logische conclusie, enkel als je de grotere lijn buiten het materiële kader terzijde plaatst. Als je ervan uit gaat dat het leven begint bij de fysieke geboorte en eindigt bij de fysieke dood, kan het lijken dat je, als het leven voorbij is, overal van af bent. Maar zo kan het ook lijken dat als je beseft dat het energetische lichaam de fysieke ouderdom en kwalen niet met zich mee neemt, de fysieke dood de bevrijding zal zijn van de fysieke last. En hoewel het energetische lichaam het fysieke niet met zich mee neemt, vraagt het toch meer kennis van het geheel om dit op de juiste wijze te kunnen duiden. Het ligt dus te eenvoudig om het achterlaten van het fysieke enkel als een bevrijding te zien. Hier zit meer aan vast.

Als we hier nog eens even Einsteins ontdekking van het materiële als een stukje van het continuüm van frequenties nemen en de conclusie van de kwantummechanica dat bewustzijn een bepalende factor is in de vorming van subatomaire deeltjes, in de vorming van materie erbij nemen.

Uitgaande van de fysieke mens is ons brein hetgeen van waaruit het allemaal zou moeten zijn ontstaan. Niet voor niets werd Albert Einstein dan ook voordat zijn lichaam koud was, ontdaan van zijn hersenen in de hoop dat dit de wetenschap zou verlichten over hoe een genie een genie kan zijn. Overigens gebeurde dit tegen de wens van Einstein zelf in. Nogmaals, begrijpelijk vanuit de reguliere kijk op het menszijn. Maar als we Einstein zelf volgen, weten we dat het energie is dat voorafgaat aan materie en dat materie wordt gevormd uit energie onder invloed van bewustzijn.

Het bewustzijn zit niet in de materie. Bewustzijn zit in de geest. En geest vormt de materie. Maar wat is dan geest?

Er zijn mensen die aangeven dat zij geesten zien. Ook ik heb hierboven geschreven over mijn

waarnemingen/gewaarwordingen over mensen die overleden waren. Wat is nou dat zien van geesten? Hoe zie je ze? Ik gaf aan dat ik ze zelf 'zie' als gedachtenbeelden. Dus gewoon als in gedachten, maar dan vaak net iets sterker aanwezig. Anderen zien aura's en zien die ook meer met hun 'fysieke' ogen. We weten dat de beelden die we zien omgekeerd op ons netvlies vallen en dat onze hersenen deze beelden corrigeren en verwerken zodat wij er in ons waakbewustzijn goed mee overweg kunnen. Maar onze ogen en hersenen kunnen meer waarnemen en verwerken dan enkel het materiële spectrum. Het is alleen zo dat we over het algemeen onze hersenen enkel op het materiële spectrum hebben gekalibreerd, maar de werkelijke capaciteit is veel groter.

Materie is een klein deel binnen een veel groter continuüm van vibraties. Materie zou je kunnen zien als het laagste frequentiebereik van het spectrum. In de esoterie is het bekend dat het materiële universum vier lagen heeft. Ook mensen die aura's kunnen zien spreken vaak van vier lagen. De fysieke laag, het fysieke lichaam dus. De gevoels-

laag, of het emotionele lichaam, dat het dichtst om het fysieke lichaam zit. De mentale laag of het mentale lichaam, dat om het emotionele lichaam uitstraalt en dat fijnere, een hogere frequentie heeft dan het emotionele lichaam en tenslotte het etherisch lichaam, dat een nog hogere frequentie heeft. Dit laatste lichaam wordt ook wel het identiteitslichaam genoemd. Daar is het waar ons identiteitsgevoel verankerd is. Er zijn verschillende benamingen voor deze lagen of lichamen. De namen die ik wil hanteren zijn fysiek lichaam, emotioneel lichaam, mentaal lichaam en identiteitslichaam. Deze lichamen corresponderen met de vier rijken waaruit het materiële universum is opgebouwd, die op hun beurt ook weer corresponderen met de vier elementen die we kennen; het materiële rijk (aarde), het emotionele rijk (water), het mentale rijk (lucht) en het identiteitsrijk (vuur).

In de wetenschap is inmiddels aangetoond dat de cellen en moleculen in ons lichaam licht bevatten. Dit licht correspondeert weer met een nog hogere frequentie dan die van het identiteitsrijk. Dit noemen we het spirituele rijk.

Voor het gemak van mijn verhaal ga ik hier niet echt in op bronnen van wie wat beweert en van waaruit. Hier kom ik later uitgebreid op terug.

Op het moment dat wij sterven, sterft slechts één van de vier lichamen die we hebben, namelijk het fysieke lichaam. De overige drie lichamen, het emotionele, mentale en het identiteitslichaam, zijn de lichamen waarin onze emoties/gevoelens, onze gedachten en ons identiteitsgevoel die tijdens ons leven worden gevormd, zijn verwerkt en opgeslagen. Deze lichamen vormen onze ziel die we meenemen naar een volgend leven. Daar dalen we in en verbinden we ons met een nieuw fysiek lichaam waarin we geboren worden.

Vanuit onze reguliere kijk die gebaseerd is op enkel het materiële lichaam, bouwen we onszelf volledig op vanuit de bevruchte eikel op basis van het DNA dat we meekrijgen in combinatie met de invloeden van buitenaf die we gaandeweg in ons leven doormaken. Deze benadering is echter gespeend van enige bezieling, om het zo maar te noemen. In het beeld dat ik hier wil aanreiken is er vooraf aan het fysieke weldegelijk sprake van een

persoonlijkheid die al aanwezig is en die al de nodige identiteit heeft opgebouwd voordat hij of zij incarneert. Echter, dat incarneren doet wel iets met deze persoonlijkheid.



## **4 Incarneren**

Wat het incarneren doet kunnen we herkennen aan de hand van een ervaring we die eigenlijk allemaal wel, zelf wel dagelijks hebben. Je zou het incarneren kunnen vergelijken met het ontwaken uit een droom.

Ga eens even naar een moment dat je geslapen hebt en stel dan dat je zojuist een droom had die je helemaal helder was. Het was wellicht een mooie droom en je hebt hem zeer sterk beleefd. Nu word je wakker. Je bent nog in de zweem van de droom, maar gaandeweg word je je bewust van het bed waarin je ligt en de slaapkamer om je heen. En naar mate je meer wakker wordt, lijkt de droom naar de achtergrond te verdwijnen. Je denkt weer even aan de droom, maar het heldere ervan is al weg. Je ontwaakt nog meer en je merkt dat de context van de droom eigenlijk al flink aan het vervagen is. Je staat op en later probeer je je nogmaals de droom te herinneren, maar je weet hem niet meer. Hij voelt ook eigenlijk niet belangrijk meer.

Het hoeft niet altijd zo te gaan, maar ik denk dat iedereen ook deze ervaring wel heeft. Soms herinner je je de droom juist nog heel goed en er zijn technieken, zoals terug gaan liggen in de houding waarin je lag toen je nog droomde, die je erbij kunnen helpen om de herinnering aan de droom weer enigszins of helemaal terug te halen. Maar het gaat hier om het effect dat het ontwaken uit de slaap kan hebben op een droom.

In feite is dit wat er met je gebeurt als je in een nieuw lichaam incarneert. In een droom treden jouw hogere lichamen, het emotionele, mentale en identiteitslichaam, uit jouw fysieke lichaam en gaan deze verder met het beleven en doorleven van ervaringen die niet in het fysieke plaatsvinden. Jouw fysieke lichaam is in rust, maar jouw geest werkt door. Op het moment van ontwaken keren jouw hogere lichamen terug in jouw fysieke lichaam. Het fysieke lichaam is veel dichter dan de drie hogere lichamen en het effect ervan is dat de fijnere, hogere lichamen in dit dichte, fysieke lichaam moeten indalen en dat de verdichting van het fysieke lichaam het besef in de hogere lichamen

verdringt. En zover verdringt dat het je volledig kan doen vergeten wat er buiten het fysieke lichaam plaatsvond. Het fysieke lichaam is zo dicht dat hier doorheen niet meer kan worden herinnerd wat er was.

En dit gebeurt ook wanneer een ziel in een nieuw lichaam incarneert. De ziel daalt in een fysiek lichaam in dat zo dicht en vast is, dat het zich het bestaan in de meer fijnstoffelijkere fase niet meer kan herinneren. Dit gaat niet in een keer zo. De foetus in de baarmoeder heeft nog weldegelijk contact met de wereld in de drie hogere rijken. De baby ervaart moeder en haar omgeving direct vanaf het allereerste begin dat het in moeders omgeving komt. Maar gaandeweg daalt het in, in het fysieke lichaampje en op het moment van de fysieke geboorte zal het alles door het fysieke heen gaan beleven. En dit is het lichaam van de baby, dat nog helemaal in ontwikkeling is en dat fysiek nog helemaal in opbouw is. Als wij als ouders vanaf dat moment het leven enkel op de reguliere, materiële wijze bezien, zal er voor de baby ook geen enkele

aanleiding zijn om zich nog verder te richten op de hogere rijken. Vanaf dat moment is de grofstoffelijke materie zo prominent aanwezig, dat er voor dit mensje in ontwikkeling geen ruimte meer is voor iets anders. De mate waarin het kind zich wel met de hogere rijken zal bezighouden en verbinden is afhankelijk van waar de ziel van het kind zich op zijn of haar pad op zijn of haar persoonlijke levensweg bevindt.

Onze gedachten en gevoelens ontstaan dus niet in onze fysieke hersenen. Onze emoties en gevoelens ontstaan in ons emotionele lichaam. In de emotionele sfeer die ons fysieke lichaam doorstroomt en omgeeft zoals sommigen die aura's kunnen zien ook vaak kunnen waarnemen. Onze gedachten ontstaan in ons mentale lichaam dat ons eveneens ons fysieke lichaam doorstroomt en omgeeft. Ons emotionele lichaam is fijner en van een hogere frequentie dan ons fysieke lichaam. Ons mentale lichaam is fijner en van een hogere frequentie dan ons emotionele lichaam. En ons iden-

titeitslichaam is weer fijner en van een hogere frequentie dan ons mentale lichaam.

In ons identiteitslichaam ervaren we ons IK BEN. Dit IK BEN kan zijn; IK BEN een spiritueel wezen, een wezen dat is ingedaald vanuit een nog hoger rijk dan het identiteitsrijk, namelijk het spirituele rijk. Het kan ook zijn, IK BEN een fysiek, materieel wezen dat ontstaan is vanuit het laagste rijk, het materiële rijk. Deze stelling bepaalt hoe jij in de afdaling in het volgende rijk, het mentale rijk jouw gedachten gaat vormgeven. Vanuit welke identiteit ga jij dus ZIJN . Vanuit dit denken ga jij vervolgens afdalen in het volgende rijk, het emotionele rijk waarin jouw gevoelens en emoties meer dicht en voelbaar worden voordat deze nog verder indalen tot in het fysieke, rijk waar ze zullen worden omgezet in fysieke daden.

Nu, wat betekent het om een spiritueel wezen te zijn? We weten allemaal wat het betekent om een materieel wezen te zijn. Dit is zoals we dit beschreven zien in de evolutietheorie waar het het leven op aarde betreft en de Big Bang theorie zoals

we die voor de kosmos bezien. En hoewel dit beide zeer valide theorieën zijn, zijn ze beiden opgebouwd vanuit een visie die alleen uit gaat van de laagste van de bovengenoemde rijken, het materiële rijk. Ze gaan uit van een ontstaan zonder bezieling, zonder bewustzijn. Het bewustzijn heeft geen plek in deze theorieën. Tenslotte is alles in deze theorieën voortgekomen vanuit toevallige ontmoetingen tussen deeltjes en chemische verbindingen. Alleen kun je je afvragen hoe in vredesnaam ooit toevallige samenkomst van deeltjes ooit uit zouden kunnen groeien tot een organisme, bestaande uit triljarden deeltjes die zo'n coherente eenheid vormen als een menselijk lichaam en alles wat we op aarde tegenkomen? Zonder dat hier enig bewustzijn aan te pas komt? Ik betwijfel sterk of dat mogelijk is.

De theorieën zijn incompleet. Dat is mijn stelling. Maar ook die van de religies zijn incompleet. Waarom? Omdat zij eenvoudigweg oppositioneel zijn aan de wetenschap en deze buitensluiten. Ook het naast elkaar bestaan van wetenschap en religie houdt kaders in stand en daarmee is geen van beiden meer universeel.

We kunnen dus vast blijven houden aan onze ideeën die stammen uit enkel de materie. De enige logische conclusie die hieruit kan voortkomen is dat alles wat daarbuiten ligt in feite niet meer kan zijn dan het product van onze gedachten en onze fantasie en wellicht toevalligheden die daaraan tegemoet treden. Zo had ik de volgende ervaring waarin wellicht gedachten, fantasie en toeval voor mij een levensreddende uitwerking hadden.

### *Igor*

*We hadden in het Dolfinarium een prachtige act met Igor en Olga, de twee jonge walrussen van respectievelijk zo'n 800 en 1000 kilo. Olga duwde de trainer door met de snuit tegen z'n kont te stoten, vanaf de kant het water in. Daar zwom 'toevallig' Igor net langs de kant en konden we als trainer een natte broek voorkomen door snel op Igor te springen die ons dan dragend op z'n rug, al zwemmend naar een overhangend eiland droeg, waar we dan vanaf*

*z'n rug op klommen. Best wel een spectaculaire stunt.*

*Echter, soms had Igor wat minder zin in de act en wat meer in seksueel getinte activiteiten. En dan kon hij opeens gewoon stoppen met zwemmen, draaide hij zich om en terwijl de trainer langzaam maar zeer beslist in het nat verdween, kon het zomaar zijn dat hij je probeerde vast te pakken...*

*Het was tweede paasdag, volle bak met een man of 600 op de tribune. Het was warm. De zon scheen en het was schitterend weer. De walrussen hadden er zin in maar vanwege de drukte moesten we die dag extra shows draaien. Het was de derde show die dag. De show draaide goed en Olga jaagde achter mij aan om me in het water te duwen. Ze duwde en ik sprong op Igor. Na een meter of anderhalf zwemmen met mij, staande op zijn rug, voelde ik hem van houding veranderen. Ik wist het al, dat werd zwemmen. Niet zo'n ramp, het was mooi weer.*

*Ik zonk in het water en zag Igor op me af komen. Ik probeerde hem van me af te houden, wat meestal wel lukte. Hij was me voor. Ik voelde zijn voorvlerken*



*om mijn middel en verdween onder water. Ik moest onmiddellijk aan mijn collega denken die dit ook al meegemaakt had. Hij had het behoorlijk benauwd gehad maar ja, hij was dan ook niet bepaald een goeie zwemmer. Dat had ik althans aangenomen als reden voor zijn paniek. Tot nu dus. Igor had me behoorlijk stevig vast maar ik had nog lucht genoeg, dus van benauwdheid en paniek was nog geen sprake. Ik probeerde los te komen. Het lukte niet.*

*Z'n snor! Ik moest z'n snor zien te pakken, een zeer gevoelig gevoelsorgaan bij een walrus. 'Als ik 'em daar pak dan laat ie wel los!' Dat werkte altijd. Ik greep naar boven naar waar ik wist dat ik zijn snor ergens tegen moest komen. Ik kon hem niet vinden. Langzaam begon de situatie tot me door te dringen. Igor had me nu echt goed vast. Het zou toch niet... 'Hij zal me nu toch niet echt gaan verzuipen!' Ik had nog lucht maar voor hoelang nog? 'Zal het dan zo dadelijk echt met me afgelopen zijn?' Ik begon me nu serieus zorgen te maken. Innerlijk begon ik te roepen; 'Ik moet z'n snor hebben, waar is zijn snor! Help me, waar is zijn snor...!'*

*Opeens kreeg ik een beeld. Ik zag Igor die mij vasthield van de rechterzijkant alsof ik van een meter of 3-4 toekeek. Ik zag hoe Igor mij vast had tussen zijn vlerken, mij omlaag hield en zijn kop ver achterover hield, met zijn snor buiten mijn bereik. Tenslotte wist hij als geen ander hoe gevoelig deze is en dat we hier in geval van nood gebruik van maakten.*

*Wat mij zo verbaasde was dat het beeld dat ik had zo scherp was. Helemaal niet zoals je onder water ziet. Niet wazig maar haarscherp!*

*Ik wist nu dat ik geen moment meer moest proberen hem bij zijn snor te pakken, dat had hij door. Maar wat dan?*

*Trappen! Trappen, schoppen, duwen, bijten desnoods! Alles nu om gewoon los te komen. Mijn tijd raakte op. Die kon ik nu niet meer verdoen door zoeken naar zijn snor. Als een idioot begon ik te trappen, te slaan en te draaien en ... Opeens was ik los. Nu zwemmen! Zwemmen en niet omkijken! Ik zwom en trok mijn heupbakje met vis van mijn gordel, misschien dat dat*

*hem nog wat zou afleiden. Ik wist dat ik nu los was en permitteerde me om even om te kijken. Achter mij zag ik Olga in het water hevig bakkeleidend met Igor. Had ze me geholpen? Ik wist het niet. Ze was er wel een dier voor.*

*Ik zwom naar de kant. Onder een luide ovatie van 600 man klom ik uit het water. Hoe lang ik onder water was geweest wist ik niet. Ik denk ruim een minuut hoewel het gevoelsmatig veel langer leek. Ik lachte. Ik had een brede grijns op mijn gezicht. Niet omdat ik het leuk vond. Ik kon wel janken. Ik lachte omdat ik van de zenuwen niet meer anders kon. De muziek van de show speelde nog en even later kwamen Igor en Olga op de kant. Ik keek nog even of een van de twee mijn visbakje mee had gebracht. Ik grijnsde nog steeds. Ik leek niet meer te kunnen stoppen. Ik liet de dieren nog wat dingen doen tot het einde van de muziek en nam afscheid van het publiek. Toen ik over het park naar de kantine holde vroeg een lieve, bezorgde bezoeker nog; 'Is het goed met je?'*

*'Ja hoor!' zei ik lachend.*

*Ik kwam aan in de kantine. Ik lachte niet meer.*

*Nadat ook mijn collega ditzelfde overkwam die een aanzienlijk minder goede zwemmer was, maar die hier gelukkig ook goed uit kwam, zijn we met deze act gestopt en heeft de directeur deze verboden.*

Deze 'waarneming' van de zijkant was natuurlijk fysiek niet mogelijk, maar ik heb hem wel gehad en het gaf mij de reden om van strategie te veranderen. Wat nu? Wegredeneren of als ervaring gewoon meenemen in mijn onderzoek naar wat er buiten ons reguliere kader ligt. Beiden kan.

Vier lichamen, waarvan er drie niet materieel zijn. In onze dromen treden deze lichamen uit en gaan naar andere plaatsen waar zij hun eigen belevingen en verwerkingen hebben. Echter, ook tijdens ons waken heb ik ervaren dat zo'n uittreding weldegelijk plaats kan vinden. En dat zo'n uittreding niet per se plaats- en tijdgebonden hoeft te zijn toont mijn volgende ervaring van zo'n 2000 jaar geleden.

*Op de schoorsteenmantel in gebouw 3 op Meeuwenveen, Centrum voor Toegepaste Spiritualiteit waar ik deelnam aan een meditatie weekend, stond een foto van Jezus. Aan deze foto zat een verhaal. Het verhaal ging over een meisje in de VS die terminaal ziek was en deze foto zou eigenlijk waarschijnlijk naar verwachting zo'n beetje een van de laatste foto's zijn die van haar gemaakt kon worden. Dit meisje was in haar laatste stadium, maar als een wonder knapte zij op en herstelde zij volledig.*

*Maanden later werd het inmiddels bijna vergeten, betreffende fotorolletje ontwikkeld en tot grote verbazing van de familie stond er op de plek van de gemaakte foto niet de afbeelding van het meisje, maar deze afbeelding van Jezus, met een enigszins opgeheven hand als in een zegening.*

*Ik stond voor de foto, wat mijmerend over het bijbehorende verhaal, toen ik mijn opeens te midden van een menigte bevond. Ik stond tussen mensen langs een weg te wachten op zijn komst. Ik was benieuwd of het waar zou zijn dat ik hem direct zou*

*herkennen, want hier was ik sterk van overtuigd. Het klopte. Ik herkende hem direct. Hij was een heel gewone man, maar als je van Jezus wist, dan wist je direct dat hij het was.*

*Links in de verte kwam hij langs de menigte. Ik stond voor hem aan de rechterkant van de weg. Bij velen stopte hij even en maakte hij contact. Wat mij vooral opviel was hoe hij, ongeacht wie hij voor zich had, direct op gelijke hoogte kwam met diegene met wie hij contact had.*

*Hij naderde. De aandacht die hij gaf was volledig. Dat was zichtbaar. Hij kwam bij mij en keek mij aan. In het oogcontact voelde ik hoe hij zich bewust was van mij en niet alleen hoe ik dat op dat moment stond tussen die menigte, maar door mij heen de hele lijn van mij daar tot wie ik hier was, staande voor de schoorsteenmantel op Meeuwenveen. Hoewel het contact niet veel langer duurde dan een seconde of 10-15, was hierin tijd en ruimte voor alles. Hij ging weer verder.*

*Ik stond weer voor de schoorsteenmantel op Meeuwenveen. Ik had het gevoel dat ik daadwerkelijk daar tussen die menigte had gestaan, tijdens de intocht van Jezus in Jeruzalem. Ik was even weg geweest en de beelden waren net zo echt geweest als die van deze schoorsteenmantel op Meeuwenveen, met hierop die afbeelding van Jezus. Grappig, want in het echt zag Jezus er helemaal niet zo uit als op de foto, waar hij stond afgebeeld met de lange haren en baard zoals wij hem kennen vanuit de kerk. Die had hij helemaal niet. Hij droeg ook geen jurk. Gewoon een broek.*

## **Polariteit dualiteit**

Tijd en plaats zijn gebonden aan de materie. In de kwantummechanica kennen ze het gegeven van de complementaire atomen. Dat wil zeggen dat ieder atoom verbonden is met een ander atoom. Beiden zijn complementair aan elkaar, maar materieel is er altijd maar één van de twee aanwezig. Als een soort afwisselend knipperlicht bij een spoorovergang, wisselen ze elkaar voortdurend af in fysieke aanwe-

zigheid. Ze zijn er nooit beiden tegelijk. Op het moment dat de een aanwezig is, is de ander er alleen in de vorm van energie. Ze zijn nooit beiden gelijktijdig aanwezig. Dat betekent dat op één bepaald moment (tijd) er slechts één aanwezig kan zijn op die plek (ruimte).

Het yin yang symbool toont dit gegeven van complementariteit. Als je nu kijkt in ons huidige, reguliere mensbeeld waarin we slechts dit ene leven hebben, waarin het leven begint bij de fysieke geboorte en eindigt bij onze fysieke dood, dan bestaat de mensheid uit mannen en vrouwen die wezenlijk van elkaar verschillen en de eindeloze “oorlog” tussen mannen en vrouwen is op deze manier ergens ook wel heel begrijpelijk. Mannen staan onder een andere hormonale invloed dan vrouwen en omdat wij mannen die vrouwenhormonen nu eenmaal niet in die mate hebben (om maar even van mijzelf als man uit te spreken) en wij die ervaring die zij hebben dus ook nooit kunnen hebben, zullen we dus ook nooit echt in staat zijn om ze te begrijpen. Een onoverbrugbare kloof dus.



Kijkend naar ervaringen met vorige levens, zie je dat menig mens die daar in reïncarnatietherapie naar heeft gekeken, vorige levens had waarin hij of zij van het andere geslacht was. Dat zou betekenen dat een ziel dus beide geslachten in zich heeft, maar dat in een leven slechts één van de twee zich manifesteert. Je bent óf man óf vrouw. Dus net als bij de complementaire atomen, kan slechts één van de twee zich op een bepaald moment manifesteren. Hoewel we als man fysiek wat verder van het vrouwelijke af staan, is het innerlijk weldegelijk voor ons mogelijk in te voelen wat een vrouw ervaart. Maar klopt, fysiek kunnen we dat niet. Net zoals het voor vrouwen niet mogelijk is het mannelijke in te voelen. Innerlijk is dat andere, complementaire deel weldegelijk aanwezig en in voorgaande levens hebben we dit ook fysiek ervaren. Echter de mate waarin we onszelf volledig met onze huidige fysieke vorm identificeren en vasthouden aan het idee dat je bent wat je nu fysiek bent en niet meer dan dat, geeft openheid of verdichting aan het kader waarin we onszelf omsluiten. Wellicht kun je hierop door

mijmerend zien, dat het gender probleem dat we tegenwoordig steeds meer zien, wel eens kan voortkomen uit dat mensen, na een of meerdere voorgaande levens bijvoorbeeld vrouw te zijn geweest, nu als man een schakelprobleem onder vinden omdat ze nu opeens man zijn. Wellicht iets om te onderzoeken.

## **Ons lichaam**

De vier lichamen corresponderen met de vier niveaus waaruit het materiële universum uit is opgebouwd. Dat betekent dat alle materie deze vier lagen met zich draagt. Materie is de meest dichte vorm van de energie die erboven ligt. Materie heeft een energetische vorm, wat wil zeggen een vorm in een hogere frequentie dan die van de materie in het emotionele rijk. Een vorm in een nog hogere frequentie in het mentale rijk. Een vorm in een nog hogere frequentie in het identiteitsrijk. Daarboven is een nog hogere frequentie die niet langer behoort tot het materiële universum. Dit is het spirituele rijk waarin het vormloze is. In de overgang van het

vormloze naar de vorm is er als eerste vorm het licht. Dit licht, het Materlicht genoemd, is licht, energie dat het potentieel heeft om elke vorm aan te nemen. Deze vorm wordt hieraan gegeven doordat een bewust wezen dit Materlicht in de vorm (matrix) van zijn voorstelling giet. Er wordt dus een beeld gevormd in het bewustzijn van een bewust wezen. Dit beeld vormt een matrix waar het Materlicht in vloeit, waardoor het de vorm aanneemt in het identiteitsrijk. Met dit proces wordt de frequentie van het licht verlaagt naar de frequentie van het identiteitsrijk. Dit vloeit door tot in het mentale rijk waarin de frequentie wederom wordt verlaagd naar de frequentie in het mentale rijk. Zo door naar het emotionele rijk en uiteindelijk kan het nog verder in frequentie worden verlaagd tot het materialiseert. Dit is een zeer beknopte voorstelling van hoe dit werkt. Veel uitgebreider staat dit alles beschreven in de bron waar ik later meer over zal vertellen.

Het Bijbelse scheppingsverhaal begint met God die zegt “Er zij licht”. Dit geeft de schepping van de

vorm aan waarbij de eerste vorm licht is. Nu kun je je afvragen hoe dit door God geroepen kon worden aangezien er voor het roepen “Er zij licht” natuurlijk een vorm nodig is, een geluidsbron, die deze woorden produceert. Met andere woorden, als God dit riep was er toch al een vorm die God is en die dit dus riep. Hoe kan dit dan, als vorm nog geschapen moest worden. Maar de Bijbel is eveneens een zeer beknopte weergave die lang niet alles verteld om het geheel te kunnen begrijpen, afgezien van het feit dat hij door de latere kerkvaders om wereldse en politieke belangen veelvuldig is aangepast. Neemt niet weg dat er bruikbare dingen in staan.

Vooraf aan de vorm is er het vormloze. Het hogere spirituele rijk waar alles uit voortkomt. Ook wij.

Dus de vier lagen van het universele rijk vormen niet het rijk waar wij uit voortkomen. Het vormt het rijk waarin wij afdalen om in de stof te kunnen incarneren. Dit incarneren in de stof is niet mogelijk voor ons als spiritueel wezen als geheel. Slechts met een deel van onszelf als alomvattend, spiritueel wezen, kunnen wij afdalen in de materie. Hierin vormen wij onze vier lagere lichamen waarvan de

drie hoogste onze ziel vormen en ons laagste, fysieke lichaam (dat overigens ook tot de ziel behoort) zich beperkt tot de periode in de huidige fysieke tijdsspanne. In de drie hogere van de laagste vier lichamen, bouwen we onze ziel op die we meenemen gedurende onze gehele tijdsspanne in het materiële universum. Dit kan een periode zijn van wel enkele miljoenen jaren. Wellicht langer. In die periode groeien we. Met name in ons bewustzijn.

De eindfase van onze periode is wat Jezus heeft getoond in zijn leven, 2000 jaar geleden. Wat hij getoond heeft is niet het verhaal zoals het in het nieuwe testament wordt gegeven. Het nieuwe testament toont namelijk een Jezus die als enige zoon van God op aarde de redder van de mensheid was. Als zoon van god en redder van de mensheid was Jezus onnavolgbaar. Het is onmogelijk om in zijn voetsporen te treden, als je het beeld moet geloven dat ons door de Christelijke kerk is en nog wordt gegeven. De weg tot onze redding is hier dat

we Jezus als onze verlosser verklaren en dan komt alles goed.

Zo werkt het niet. Waar de kerk de kruisiging en het lijden van Jezus aanbidt, heeft Jezus getoond hoe het voor elke mens mogelijk is binnen het huidige leven de weg te gaan die hij ging. De opstanding, die slecht marginale betekenis heeft binnen de kerk, zou volledig zinloos zijn als Jezus enkele jaren later alsnog een gewone dood zou zijn gestorven.

Jezus is niet de enige die deze weg is gegaan. Ook Boeddha is die weg gegaan, maar ook velen die ons minder of niet bekend zijn, zijn deze weg gegaan. Waarom zijn zij ons dan niet bekend? Goeie vraag. Het eenvoudige antwoord is dat publieke bekendheid niet de weg is die werkt voor de innerlijke weg die Jezus toonde. Dat deed hij ook niet. Jezus bereikte zelf de mensen die hem volgden. Jezus had niet twaalf discipelen. Hij had er veel meer, zowel mannen als vrouwen. Brede, publieke bekendheid werd hem door de kerk gegeven en de kerk biedt geen navolging op het leven van Jezus, anders dan door de door henzelf vormgegeven

sacramenten die niet meer bieden dan de onderwerping aan hun eigen wetten. Bij elkaar opgeteld zijn er best getuigenverslagen van mensen die deden wat Jezus deed. Een bekend boek dat hierover verteld is het boek *'De Meesters van het Verre Oosten'* van Baird Spalding. De kracht van dit boek is dat het niet alleen een getuigenverslag hiervan is, maar dat het ook de haalbaarheid van deze weg voor de lezer zichtbaar maakt.

De opstanding is de ascentie naar het spirituele rijk. De terugkeer in het rijk van waaruit we zijn afgedaald in het materiële rijk. In dit materiële rijk vormen de lagere vier lichamen het voertuig waarmee we ons hier op aarde kunnen bewegen. Het lichaam dat we nodig hebben om hier te kunnen zijn. Dit lichaam, onze ziel en ons fysieke lichaam, is dus niet wie we zijn. Het geeft ons wat we nodig hebben om ons hier te kunnen manifesteren. Met onze ziel manifesteren we ons binnen het materiële rijk. Met ons fysieke lichaam manifesteren we ons hier op aarde. Met ons fysieke lichaam geven we op aarde vorm aan wat er in onze ziel, onze gedachten

en onze gevoelens leeft. Ons fysieke lichaam is een weerspiegeling van wat er in onze ziel is. Dit in combinatie met wat we voor genenpakketje van onze ouders meekrijgen. Dit laatste is wat we nodig hebben voor de vorming van het fysieke lichaam.

Onze werkelijke oorsprong ligt in het spirituele rijk. Van daaruit ontvangen we de levensenergie die ons het werkelijke leven geeft. Hieruit komt het licht dat wetenschappers ook daadwerkelijk in onze cellen en moleculen hebben ontdekt. In het lagere, materiële universum vindt er echter een filtering plaats die het licht reduceert tot wat er maar wordt doorgelaten. Dit filter of eigenlijk deze filters (iedere laag vormt zijn eigen filter), bepalen hoe veel of weinig er van dit licht er in het materiële over is. Gegeven van uit de bron is als voorbeeld voor een zeer grove indicatie (enkel voor de beeldvorming), dat als er 100.000 Herz zou toestromen vanuit het spirituele rijk in het identiteitsrijk, hier op aarde in het fysieke rijk slechts 500 tot 1000 Herz ervan over blijft.



Deze levensenergie, dit licht bevat onze werkelijke identiteit. Dit is wie we werkelijk zijn. De mens is onze vorm waarin we hier op aarde incarneren. Het is niet wie we zijn, maar hier op aarde leren we dat we dit zijn, een mens. Er is een zeer groot verschil in potentieel tussen deze 100.000 Herz en deze 500 Herz. Dat geeft ook wel het werkelijke verschil in potentieel aan en ik kan me voorstellen dat dit iets geeft van “waar gaat dit over, wat moet ik hiermee?”

Vanuit onze reguliere kijk op de wereld en het leven levert dit een grootheid die niet of nauwelijks te bevatten is. Het is waar dat het geheel zeer veel groter is dan het leven zoals wij dat kennen binnen onze materiële kaders. Hoezo meerdere levens. Duizenden jaren? Miljoenen jaren? Dat is toch niet te bevatten? Nee, niet vanuit het perspectief dat we kennen. Maar ook onze manier van denken heeft zich gevormd naar hoe we momenteel de wereld en het leven bezien. Dat gaat verder dan we denken en het is mogelijk, maar wellicht niet voorstelbaar daar

ruimte in te scheppen. Intermediair hierin is ons bewustzijn.

## **5 Gewaarzijn**

De ervaringen die ik beschrijf, zijn die nu tot stand gekomen door gebruik te maken van een paranormale gave?

Nee. De ervaringen die ik beschrijf zijn ervaringen die iedereen zo maar kan hebben. Sterker nog, ik ben ervan overtuigd dat iedereen soortgelijke ervaringen heeft en eigenlijk bijna altijd als ik er met mensen over spreek, wordt er wel enige vorm van herkenning gevonden in de soort van ervaring waar we het over hebben.

We hebben allemaal onze gedachten, indrukken, beelden en visioenen die langs komen. Soms mijmeren we door op iets en opeens komt er een gedachte of een beeld langs dat zich aandient. Het gaat erom in hoeverre je je hiervan gewaar bent en of je erbij stil staat. Het gaat er om wat je hier mee doet. Als materiële denker gaat het hier over gedachtenspinsels, fantasieën, zaken die er dan wel op de een of andere manier zijn, maar die verder

geen of weinig werkelijkheidswaarde hebben. Soms vormen ze een afleiding, maar die kun je opzij zetten.

Maar je kunt ze ook meer aandacht geven. Onderzoeken. En dat is een keuze. Je kunt ernaar kijken. Toen ik onlangs met iemand sprak over een ervaring die ik had bij een afscheid, zij die persoon: "Dat heb ik ook gevoeld". Het ging hier over de gemoedstoestand van de overledene. We zijn allemaal in staat om de aanwezigheid van een overledene tijdens een begrafenis te voelen en te ervaren. Dat is geen speciale kwaliteit die je moet hebben, het gaat hier om een gewaar zijn. Ben je je gewaar van bijvoorbeeld de aanwezigheid van een overledene? Of geloof je hier niet in en schuif je het idee simpelweg terzijde. Het hoeft hier niet te gaan over een paranormale vorm van helderziendheid, maar over een subtieler gewaarzijn. Dit is van een verfijndere kwaliteit dan de concrete waarneming hoewel het hier wel mee kan samenvallen. Het kan een uitwerking hebben op het fysieke doordat het je een glimlach kan brengen, of een rilling.

Door meer stil te staan bij dit gewaarzijn groei je hierin. Word je je meer bewust van de meer verfijnder wereld om je heen. Je kunt je meer bewust worden van de subtielere impulsen die door jouw systeem gaan en deze meer gaan beluisteren. Dat hoeft niet. Dat is een keuze die je voor jezelf maakt. Doe je dit niet, dan is dit helemaal prima. Onze materieel wetenschappelijke cultuur stimuleert dit niet. Die stelt vooral dat alleen de materiële, substantiële werkelijkheidswaarde mag hebben.

Als je ervoor kiest dit gewaarzijn verder geen aandacht te schenken, word je je ook niet echt meer bewust van deze subtielere impulsen. Dat betekent niet dat je ze niet voelt, maar dat je ze verder geen aandacht geeft. De keuze hiertoe en de uitwerking ervan blijft een persoonlijk proces. De een kan hier prima mee verder, de ander krijgt er steeds meer last van.

Het luisteren in dit gewaarzijn is de ingang tot het werkelijke bewustzijn. Hier doorheen groeit dat wat ons bewustzijn is.

In ons materialistisch denken is ons intellect het hoogste goed dat ons het hoogste bewustzijn geeft. Als onze intelligentie maar gevoed wordt door meer en meer kennis zal ons bewustzijn verhogen. Diegene met de meeste kennis en opleiding ontwikkelt, puur op basis hiervan het hoogste bewustzijn. Dit is een logische gedachtegang als je uit gaat van een mens die geboren wordt met een volledig schone lei, die niets weet en die alles leert in dit leven uit dat wat hem in deze levensspanne wordt aangereikt, met slechts zijn erfelijke aanleg en zijn IQ als de tools hiervoor.

In de hogere regionen van onze westerse cultuur zien we dan ook vooral mensen met een hoog intellect en mensen die vooral veel hebben gestudeerd. Mensen met veel kennis en intelligentie. Dit zijn kwaliteiten en eigenschappen die zeker hun erkenning verdienen en ook hier zit dus een logica achter waar veel voor te zeggen is. Maar niet alles.

Kennis en intellect kunnen de mens ver brengen, maar niet zelden zien we dat er toch iets ontbreekt in de top. Laat ik duidelijk zijn met te zeggen dat hoewel ik dit hier vrij zwart wit stel door te zeggen

dat er iets ontbreekt, ik het hier heb over onze cultuurgeest die ons onze gangbare richtlijn biedt. De richtlijn die stelt dat je je kwaliteit hebt bewezen op het moment dat je beschikt over de juiste kwalificaties en papieren.

## **Wijsheid**

Waar we op hopen vanuit ons reguliere denken is dat diegene aan de top ook beschikt over wijsheid. Echter, wijsheid is iets waar we geen kwalificaties voor hanteren. Het is ook geen eis om hogerop te komen. Hiervoor voldoen de papieren.

Dus in onze cultuur hebben we geen wijzen, we hebben gestudeerden. We hebben in deze tijd onze westerse cultuur vooral opgehangen aan kennis. Wij zoeken de groei van onze cultuur in enkel de kennis die de (materiële) wetenschap ons te bieden heeft. De hoop op wijsheid biedt geen garantie dat de beslissingen die worden genomen ook wijze beslissingen zijn. Betekent dit dat er geen wijsheid is? Nee.

Natuurlijk is er ook wijsheid. Natuurlijk zijn er mensen die wijsheid met zich meebrengen, maar omdat we niet werkelijk de kennis hebben over wat wijsheid is en hoe we dit concreet kunnen inplaatzen, blijft het een soort van vaag gegeven waarvan je niet meer dan hopen kunt dat dit door alles heen mag schemeren. Maar als puntje bij paaltje komt en de logica komt voor de wijsheid, dan wordt niet zelden de laatste hiervoor opzijgezet.

Wat is dat dan, wijsheid?

Wijsheid heeft twee ingrediënten. Het eerste ingrediënt is kennis. Zonder kennis van zaken kun je er niet echt veel zinnigs over zeggen. Dus die kennis verdient zijn plek binnen de wijsheid. Maar kennis is geen wijsheid. Er is meer nodig om kennis te maken tot wijsheid. Het aspect dat kennis tot wijsheid maakt is wellicht net zo vaag voor ons als de wijsheid zelf. Niet omdat het vaag is, maar omdat het net als wijsheid een plek heeft gekregen die buiten onze reguliere kaders ligt. Dit aspect is onze intuïtie. Maar wat is dat dan, intuïtie?



Intuïtie is een innerlijk meetsysteem. Het meet de frequentie van iets.

Als we nog eens kijken naar de stelling van Einstein die spreekt van een continuüm van frequenties, dan kunnen we ons voorstellen dat het totale frequentiebereik er een is die van laag naar hoog gaat. Hierin kunnen we stellen dat een hogere frequentie staat voor hoger bewustzijn, een lagere frequentie voor het lagere bewustzijn. Onze intuïtie voelt aan, meet als het ware, of iets wat we tegenkomen van een hogere of een lagere frequentie is en of het onszelf in frequentie (lees bewustzijn) hoger (verder) of lager (terug) zal brengen.

We zijn in staat om te voelen of iemand die we tegenkomen een positieve of een negatieve invloed op ons zal hebben. Dit is natuurlijk iets gemakkelijker gezegd dan gedaan. Dat besef ik. Want wie of wat bepaalt wat positief of negatief is? Nu, ja, onze intuïtie.

Maar de interpretatie hiervan doen we zelf en omdat ons persoonlijk innerlijk systeem vol zit van allerlei psychologische patronen, gewoontes, voorkeuren etc. kan het best heel moeilijk zijn om hier

het juiste uit te halen. Dat vraagt veel, maar vooral gewaar zijn van je intuïtie. Gewaar zijn van die subtielere innerlijke impulsen, gevoelens en zo meer, waaruit ook de intuïtie zich laat horen. Maar hier is ook nog een aspect dat vooral belangrijk is om dit innerlijk gebeuren helder te krijgen. En nu heb ik het over innerlijke integriteit, die zich vertaalt in de vraag: “Wil ik werkelijk weten hoe dit zit?”

Want die psychologische patronen, gewoontes, voorkeuren etc. die ik noem hebben hun invloed. Zij kunnen bijvoorbeeld maken dat een bepaalde gewoonte, manier van doen die je je misschien hebt eigen gemaakt in je leven om bijvoorbeeld vervelende gevoelens te mijden of te omzeilen, door jou als positief worden gezien. Het mooie is dat de intuïtie zich hier niet aan conformeert. De intuïtie meet gewoon en geeft je hierin in een tijdloos moment aan of het je verder kan brengen of niet. En dan volgt jouw keuze.

## **Het moment voor de keuze**

Dit tijdloze moment vindt in feite plaats voor iedere keuze die je maakt. Als je op dit idee wat mediteert, kun je vinden dat er, vooral op die momenten waar je de “fout” in ging, altijd een moment was dat je bewust een keuze maakte voor de koers die je inzette.

We hebben soms het gevoel dat we geen keuze hadden, maar dat klopt niet echt. Er is/was altijd een keuze. Dit moment van keuze is er nooit niet.

Maar om dit gegeven helder te hebben vraagt dat je hierop contempleert, bij stil staat en naar kijkt. Altijd wanneer er een situatie is waarin je achteraf gezien de verkeerde keuze maakte, was er een moment waarin je je (innerlijk) min of meer los maakte uit de situatie en op een of andere manier een keuze maakte die de situatie niet verder bracht, maar stopte en een wending gaf die leidde tot bijvoorbeeld een conflict. Algemeen gesteld gebeurt dit omdat je op dat moment niet bij machte bent het juiste te doen. Dat kan om van alles zijn wat in

jouw psyche op dat moment een rol speelt, waardoor je die keuze maakt en die keuze is in feite altijd, gezien vanuit het perspectief en jouw bewustzijn van dat moment terecht.

En hier ligt een punt dat best moeilijk is om mee om te gaan. Al te vaak straffen we onszelf achteraf met het idee dat we het beter hadden kunnen, maar vooral moeten doen. Vooral wanneer het gaat om patronen die zich herhalen. Maar in feite is het zo dat zo lang we in een situatie niet het juiste doen, er iets in dit stuk is wat we nog niet voldoende bewust hebben om er echt goed mee om te kunnen gaan. Vaak gebeurt het dat we een vast patroon ontwikkelen met een bepaald iemand uit onze omgeving, een ouder of een kind of een partner, waarmee we in bepaalde situaties steeds in herhaling vallen waardoor we zo'n patroon ontwikkelen, waarin zelfs die ander de rechtvaardiging kan gaan vormen om te stellen dat dit nooit gaat veranderen.

Het kan waar zijn dat die ander hierin nooit zal veranderen, maar jij kunt altijd veranderen, tenzij je in jezelf hebt vastgezet dat dit niet mogelijk is. Maar

dat klopt niet, jij kunt altijd veranderen door niet langer hetzelfde te blijven doen. Ik beseft dat dit makkelijk gezegd is, maar het klopt wel.

Onze intuïtie is hierin een feilloze wegwijzer. Echter de interpretatie ervan wordt niet zelden gekleurd door wat er in onze psyche leeft en speelt. Vaak zijn dit patronen van actie en reactie. En ook dit, het spel van actie en reactie vormt een patroon, dat door ons materieel denken een wellicht te zware plaats inneemt.

## **Actie en reactie**

Het ontstaan van universum en mens wordt in ons westerse denken gezien als een product van actie en reactie. Niet zelden bezien we het leven en onszelf in het licht van actie en reactie en dienen we dit mechanisme aan als een rechtvaardiging om onze keuzes op te baseren. Zowel op grote wereldse schaal als binnen ons eigen persoonlijke systeem. We kunnen reactie op actie laten volgen en vervolgens blijven doorgaan met reactie op reactie te geven, waarbij uiteindelijk reactie afhankelijk van

de voorgaande actie of reactie wordt gesteld. Een mechanisme waarbij het gemakkelijk wordt om verantwoordelijkheid van de reactie bij de voorgaande actie of reactie te leggen. Dit is een mechanisme. Voor een mechanisme is verder weinig nodig, eenmaal aangedreven gaat dit vanzelf. De huidige beweging komt altijd door de voorafgaande beweging en als die er niet was, was de huidige beweging er ook niet. Eenmaal in gang gezet, gaat een mechanisme door en hoef je hier verder geen verantwoordelijkheid voor te nemen. In de politiek vind ik die van de marktwerking altijd een mooi voorbeeld van het inzetten van een mechanisme om vervolgens te zeggen dat het allemaal simpelweg een kwestie van vraag en aanbod is.

Of we nu kijken op wereldschaal of binnen jouw persoonlijke, individuele veldje, we kunnen het mechanisme van actie en reactie op elke schaal toepassen. En als we eerlijk kijken, kunnen we dit mechanisme ook altijd wel herkennen, zowel in de wereld als binnen onszelf. En zowel in de wereld als binnen onszelf kunnen we de motieven herkennen die ons brengen tot hoe we in de situatie zullen gaan

handelen. Het zien van het mechanisch handelen om ons heen geeft ons het voorbeeld van hoe het 'in de wereld werkt' en kan ons ondersteunen en stimuleren om binnen onszelf hetzelfde te doen. Zo werkt het collectief.

Het mechanisch werken gaat vanzelf. Je kunt het mechanisme zijn gang laten gaan en zelf even een dutje doen. Je hoeft er met je aandacht niet bij te blijven. En tot op zekere hoogte kan dit ook. Je kunt een apparaat maken dat z'n werk mechanisch doet, maar je zult het moeten begrenzen door bijvoorbeeld het inbouwen van een tijdmechanisme waardoor het mechanisme op tijd stopt.

Maar hoe werkt dit in ons innerlijk? Als we slapen kunnen we een wekker zetten die ons op tijd terugroept opdat we op het juiste moment weer bewust aanwezig zullen zijn. Maar wat is het wat ons in een interactie met een ander alert houdt zodat we niet vervallen in mechanisch handelen? Ik hoop dat je inmiddels gezien hebt dat een mechanisch handelen in een situatie ons niet verder brengt, maar slechts vasthoudt in het bestaande

(Laat ik vooropstellen dat ik niet wil oordelen over wanneer er wordt gekozen voor mechanisch handelen. Op het moment dat het plaatsvindt is het bewustzijn in jouw systeem niet klaar voor verandering en is het mechanisme op dat moment de juiste uitkomst).

Dit alert houden zit in ons bewustzijn. En in ons bewustzijn (lees bewust-zijn, bewust er zijn, aanwezig zijn) maken we de keuze om bewust en aandachtig aanwezig te zijn en te blijven, of dat we met onze aandacht afhaken en het vervolg overdragen aan een mechanisme.

In ons bewustzijn luistert onze intuïtie. Deze geeft ons feilloos aan of het gebeuren voor ons frequentie-verhogend is en dat het ons verder brengt, of dat het dit niet doet of zelfs frequentie-verlagend is. Laat ik hier niet de indruk wekken dat frequentie-verhogend, wat dus ook bewustzijn-verhogend betekent, dan ook altijd goed en fijn voelt. Het kan namelijk ook als te veel of te spannend voelen waardoor het niet aangaan ervan veel prettiger voelt. En laat ik ook over mijzelf helder zijn; er is veel



wat ik zelf niet aan ga waarvan mijn intuïtie mij verteld dat het verhogend voor mij is. Er is veel waar ik na jaren nog steeds van weg loop. Maar er is ook veel wat ik wel ben aangegaan waardoor ik uit ervaring weet dat het zo werkt.

Maar onze intuïtie weet het en voor iedere mens, geen mens uitgezonderd, is het mogelijk om deze zuiver te leren beluisteren. Eigenlijk doen we dit allemaal gewoon al ons hele leven, maar omdat intuïtie binnen onze cultuur geen concrete werkelijkheidswaarde mag hebben, blijft het in een grijs gebied. De officiële lezing over intuïtie en bewustzijn maakt dat er binnen onze reguliere, materialistische wetenschap die onze richtlijn in de wereld vormt, niet de opdracht ligt om deze concreet te onderzoeken. Maar in de kwantummechanica is wel (en al in de jaren dertig van de vorige eeuw) aangetoond hoe bewustzijn bepalend is in het proces van de vorming van materie op subatomair niveau.

Zo wordt kennis, als het bij kennis blijft een mechanisme. Kennis door de ogen van de materialist die besluit dat er buiten de materie, atomen

en moleculen, niets bestaat dat invloed kan hebben, de pure materialist dus, kan dus niet meer zijn dan een mechanisme dat berust op toeval. Op deze wijze zijn wij een mens dat niet meer kan doen dan de materie te observeren en te reageren op het verschijnsel dat voor ons opdoemt. Hiermee hebben wij geen enkele bestuurskracht over materie en het leven waarin we ons bevinden. Het maakt ons als slachtoffers van het leven waarbij het een kwestie van toeval en geluk hebben is, of we 'on top' of 'at the bottom' leven. Daarin kun je natuurlijk wel wat doen. Je kunt je weg omhoog werken of vechten, zo je wilt. 'Survival of the fittest' heet dat, de slogan van de evolutietheorie. Voor de ras-materialist de enige echte mogelijkheid. Vanuit materialistisch denken is dit ook een goede en logische benadering en in het geheel van het leven op aarde zit ook zeker het aspect van evolutie, maar zoals gezegd is de theorie incompleet.

Ik besef dat er een soort van middengroep is. Een groep mensen die de energie niet ontkennen maar hier een andere oorzaak aan toekennen.

*Nigel, een dierbare vriend van me die helaas in 2016 overleed, gaf mij ooit aan dat hij meer geloofde dat materie op zichzelf bestond, maar dat dit wel een soort van energetische uitstraling kon hebben. Hiermee verklaarde hij dat sommigen aura's konden zien. Ooit deed ik met hem een telepathie-proefje door in een andere ruimte een figuur te tekenen en die naar hem te zenden. Ik liep met het papiertje met daarop het figuurtje naar de ruimte waar hij was en nog voor dat ik zijn ruimte betrad schreeuwde hij: "Als het een ster is ben ik overtuigd!"*

*Ik betrad de ruimte met het sterretje vooruitgestoken.*

*Een aantal jaren later, in 2016 werd Nigel ziek en kreeg hij kanker. Ik sprak hem aan de telefoon (Nigel was Brit en woonde in Engeland) en ik sprak met hem over mijn visie op het leven na de dood. Meer dan ooit wilde hij hierover horen. Het gaf hem hoop.*

*In de laatste fase van zijn leven, het ging opeens erg snel, ben ik naar London gegaan en heb ik hem*

*opgezocht in de hospice. Communicatie via spreken was nauwelijks meer mogelijk. We probeerden het wel, maar na twee moeizame zinnen kon Nigel steeds niets meer uit brengen. Dus heb ik uren gewoon aan zijn bed gezeten. Soms pakte hij mijn hand en zaten we gewoon in stilte. Bij het afscheid heb ik hem toegesproken en herinnerd aan het gesprek dat we eerder hadden en verzekerde ik hem dat het mij bloedserieus was wat ik hem had verteld.*

*Een week later overleed Nigel. Op de ochtend van zijn overlijden zat ik op de bank in mijn woonkamer toen ik mij iets gewaar werd, links achter mij. Ik draaide mijn hoofd enigszins en 'zag' Nigel. Hij lachte naar me.*

Kennis alleen is maar kennis. Ik wil kennis niet onderuithalen of bagatelliseren. Integendeel. Ik geef het alle erkenning, maar ik wil het ook niet meer maken dan het is. De wereld van de materialistische wetenschap gaat het alleen om kennis verworven door bewijs dat is verworven op de manier waarop enkel materie kan worden aange-

toond. Maar nogmaals, kennis op zich biedt nog geen wijsheid. Door aan kennis intuïtie toe te voegen, is het mogelijk om uit te vinden of iets verhogend zal werken of niet. Hiermee kun je uitvinden of het wijs is om iets te doen of niet. En dat dit niet meteen een simpele weg is om tot een slotsom te komen mag ook duidelijk zijn. Maar de intuïtie is de tool die nodig is om te komen tot een gewetensvol toepassen van kennis. Intuïtie en kennis zijn de ingrediënten om tot wijsheid te komen. En hoe moeilijk is dat?

De veelheid van belangen maakt de weg naar wijsheid zeer ingewikkeld. Maar hoe vaak komen we niet terug van de inzet van verworven kennis op dingen, waarbij we dan jaren later tot de conclusie komen dat het niet goed was, maar dat we niet 'wisten' dat het niet goed was, enkel omdat dit nog niet was aangetoond, terwijl we eigenlijk vanaf het begin wel hadden kunnen aanvoelen (en velen dit ook deden, zo niet eigenlijk iedereen) dat we dit pad eigenlijk niet zouden moeten bewandelen? Wie

voelde er niet bij zijn eerste trekje van een sigaret dat dit lichaamsonvriendelijk was?

Herken je het als ik zeg dat we binnen onze cultuur geen wijzen meer hebben maar enkel gestudeerden? De hoge autoriteiten hoeven slechts de papieren te hebben om de plek in te nemen. Natuurlijk helpt een bepaalde staat van dienst ook wel, maar de wijsheid, oftewel de inzet van intuïtie die kennis kan omzetten in wijsheid, is geen criterium.

We 'voelen' dit allemaal, geen mens uitgezonderd. Het voelen van onze intuïtie vindt plaats in het persoonlijke systeem. Het vindt plaats binnen in jou. Het is jouw innerlijk luisteren. Beluisteren. De buitenwereld kan ons hier van wegtrekken waardoor er verwarring ontstaat en dat kan maken dat we niet goed meer weten hoe hier mee om te gaan. Dit maakt dat het leren omgaan met je intuïtie een heel persoonlijk iets is. We kunnen de wereld vertellen wat wel en niet goed is en hoe we het moeten doen, maar op collectief niveau heeft dit slechts minimaal effect. Het weten hoe dit werkt en zoals ik ook hier op mijn blog weergeef biedt het slechts de ingang

hiertoe. Het integreren en internaliseren van spirituele kennis is het persoonlijke proces dat, hoewel het universeel is, toch een weg is die je als individu gaat. Maar het effect van jouw persoonlijke bewustwording is vele malen groter en sterker op zowel jouzelf als in het collectief, dan het effect vanuit een collectieve benadering.

## **6 Indaling in het materiële**

Vanuit ons materieel wetenschappelijk denken ontstaat alles vanuit het fysieke, de laagste laag in frequentie binnen ons materiële universum. Echter vanuit de visie die ik hierop geef, ligt onze oorsprong in de hoogste frequentie die in het spirituele rijk is. Vandaar daalt een extensie van onszelf, een verlengde, een deel dus van onszelf af in de lagere frequentie van de vorm die in eerste instantie licht is. Dit is het Materlicht, het licht dat het potentieel heeft om elke vorm aan te nemen die er op geprojecteerd wordt. Dit licht daalt af in de hoogste frequentie in het materiële rijk, het identiteitsrijk. Het daalt verder af in het mentale rijk dat lager is in frequentie dan het identiteitsrijk. Daarna daalt het lager af in het emotionele rijk en van daaruit daalt het verder af in het materiële rijk waar het de fysieke vorm aanneemt. Ons fysieke lichaam ontstaat op dezelfde wijze. Vanuit de hoogste frequentie daalt ons licht af in ons identiteitslichaam, daarna in ons mentale lichaam, het emotionele lichaam om uiteindelijk de fysieke vorm van ons lichaam aan te



nemen. Ons fysieke lichaam is dus een projectie die wordt afgegeven vanuit de hoogste frequentie, steeds verlagend in frequentie totdat het in het laagste frequentieveld materialiseert.

De substantie die licht is, verlaagt in frequentie en verdicht op deze wijze meer en meer, totdat het uiteindelijk materieel wordt. In de hoogste frequentie waaruit we ontstaan ligt onze werkelijke, oorspronkelijke identiteit. Dit licht, deze energie wil maar één ding: zich manifesteren.

Het vormloze dat nog voorafgaat aan de vorm, krijgt als eerste vorm licht. Op het moment dat het licht wordt en vorm krijgt doordat de frequentie ervan wordt verlaagd, beperkt het. Het is minder vrij dan in de hogere frequentie. En naar mate het verder afdaalt in frequentie in de opeenvolgende lagen, verdicht het meer, wordt het meer beperkt totdat het uiteindelijk materialiseert in de meest beperkte vorm, het vaste lichaam.

Zo wordt van hoog naar laag energie in gebracht die zich wil manifesteren. De energie wil doordringen tot in het fysieke wat maakt dat wij voortdurend vanuit die richting input ontvangen.

Voortdurend laat ons hogere wezen zich aan ons horen. Dit kan te veel lijken als ik het zo op deze manier schets. Maar gelukkig is hier ons materieel wetenschappelijk denken erg incompleet. Waar ik hierin nog niet over heb gesproken is dat dit proces niet zomaar gebeurt. Achter dit proces zit namelijk bewustzijn. Dit bewustzijn maakt dat er gefilterd wordt zodat dat wat erdoor komt in ons waakbewustzijn zodanig is gedoseerd dat we dit kunnen bevatten en hanteren. Een soort van veiligheidsmechanisme.

Dit betekent dat dat wat erdoor komt is afgestemd op wat we kunnen handelen. De vraag is nu of we vanuit ons gewaarzijn in staat en bereid zijn om te beluisteren wat zich vanuit deze hogere frequenties aandient.

Dus als er iemand is overleden, betekent dit dat hij zijn fysieke lichaam heeft achtergelaten, maar de overige drie lichamen sterven niet. Deze lichamen vormen de ziel (ik ben mij bewust dat er veel andere definities voor de ziel bestaan, het is dan ook geenszins mijn bedoeling om hiermee andere definities te

ontkennen) die verder gaat naar een volgende incarnatie. In de vorm van deze drie hogere lichamen, het emotionele, mentale en het identiteitslichaam is de overledene er nog wel. Hij heeft enkel zijn fysieke vorm losgelaten. Omdat wij, die nog wel verbonden zijn met ons fysieke lichaam (nog leven dus, simpel gezegd), maar ook beschikken over onze hogere lichamen, zijn wij tevens in staat om ons af te stemmen op het frequentiebereik van de hogere lichamen waarin de overledene vertoeft. Zie het maar als een soort van afstemming zoals met een radio ook afstemt op een bepaalde frequentie. Soms gebeurt dit bewust omdat je innerlijk speurt naar de overledene. Soms gebeurt het 'spontaan', wellicht omdat de overledene zich op jou afstemt. Hetzelfde gebeurt in feite wanneer de telefoon gaat en jij, zonder dat daar eigenlijk aanleiding voor is, zomaar weet wie het is. Kwestie van afstemming. Vraag is of je je hier gewaar van bent.

De impulsen vanuit de hogere frequenties in ons wezen zullen ons niet overweldigen zoals ik al aangaf. Integendeel. Het doordringen ervan gaat zo

subtiel dat het heel gemakkelijk aan je aandacht voorbij kan gaan. Zo gemakkelijk dat we collectief in staat zijn te stellen dat het er niet is en dit zelfs kunnen ‘bewijzen’, omdat deze dingen niet meetbaar zijn. De wijze waarop je deze zaken kunt verifiëren is dat je binnen jezelf hiermee op onderzoek uitgaat. Dat betekent dat je op zoek gaat naar herkenning in jezelf over wat ik hier weergeef. Dat je gaat letten op wat je in de diverse situaties gewaar wordt en dat je je verdiept in deze materie.

In mijn blog geef ik vooral de visie weer zoals ik die in mijzelf door de jaren heen heb gevormd. Toch moet ik ook zeggen dat een substantieel deel ervan niet ook niet echt van mij komt. Dit werkt als volgt.

## **Afstemmen**

Zoals ik beschreven heb, hebben we als mens vier lichamen binnen het veld van het materiële universum. Boven dat veld is het spirituele rijk waar onze oorsprong ligt. Als een radiozender is het voor ons mogelijk ons af te stemmen op de frequenties binnen de genoemde velden of rijken.

Communicatie met de geestenwereld zoals door de geschiedenis heen altijd door sommige mensen heeft plaatsgevonden, was en is een kwestie van afstemming. Dit is een communicatie die binnendoor in ons innerlijk gaat. Impulsen komen binnen in onze gedachten (mentale lichaam) en gevoelens (emotionele lichaam) en herkennen we als onze eigen gedachten, gevoelens, innerlijke stem of stemmen. Als je de innerlijke lijn hiervan volgt in jezelf, kun je deze helemaal volgen tot aan de bron. Dit betekent dat je innerlijk bent verbonden met de bron, voortkomt uit de bron. Dit geldt voor iedereen. We komen allemaal voort uit de bron. Alles komt voort uit de bron die alles bevat. Omvat. De bron is de bron van onze levensenergie. Onze vier lichamen corresponderen met de vier rijken van het materiële universum en daarboven is het spirituele rijk waar alles uit voortkomt. In de materie is alles van elkaar gescheiden en is de materie vast. Maar in de hogere rijken wordt alles vloeibaarder en vluchtiger. En hoe vluchtiger het wordt, hoe gemakkelijker het wordt om je voor te stellen dat alles van hetzelfde is en dat alles voortkomt uit dezelfde

bron. Als alles van hetzelfde is kun je je voorstellen dat alles in feite één is met echter een wonderlijke voetnoot, namelijk dat er door die eenheid heen er toch individualiteit bestaat.

Ons aller oorsprong ligt in het spirituele rijk. Zo gescheiden van elkaar als we in het fysieke zijn, zo verbonden, zo één zijn we in het spirituele rijk echter zonder dat we hierin onze individualiteit verliezen. Dat betekent dat in dit spirituele rijk ons hoger zelf vertoeft. Dit hoger zelf is dat deel van ons dat niet mee kon afdalen in het materiële universum. Dat deel waarvan wij als mens een extensie zijn, zoals ik eerder zei. In het spirituele rijk vertoeven al onze hoger zelve (iedereen heeft dus een hoger zelf) maar hier vertoeven ook zelve die niet meer (fysiek) in het materiële universum zijn, omdat zij deze door hun ascentie ontstegen zijn. Denk hierbij aan bijvoorbeeld Jezus en Boeddha die aan het einde van hun weg op aarde zijn opgevaren, geascendeerd naar het spirituele rijk.

Hoewel Jezus en Boeddha over het algemeen voor ons als westerlingen de enigen zijn waar dit ons

van bekend is (voor zover wij hier geloof aan hechten), zijn ervan uit bijvoorbeeld het Boeddhisme veel meer gevallen bekend van figuren die deze weg zijn gegaan. Maar ook in het westen zijn mensen als Thomas More en Columbus uiteindelijk geascendeerd, naast nog best een hele schare mensen die over het algemeen hierover niet bekend staan. Ook Maria, de moeder van Jezus ascendeerde na dit leven. Maar dat is in feite binnen de Christelijke kerken helemaal niet bekend. De Katholieke kerk heeft in de jaren zeventig van de vorige eeuw pas besloten dat zij zalig werd verklaard wat betekende dat zij in de hemel moest zijn opgenomen, nadat eerder bijna 2000 jaar werd volgehouden dat dit niet zo was.

Als mens kunnen we dus door ons innerlijk impulsen, gedachten, ideeën en inspiratie ontvangen van ons hoger zelf en ik ben ervan overtuigd, nee ik weet gewoon dat ieder mens dit ook krijgt. Ieder mens heeft zijn eigen momenten van inspiratie en ideeën. Soms krijg je die van buitenaf, van iemand anders, maar soms komen die ook gewoon binnen-

door door je innerlijk. Die ideeën gaan altijd langs/door je intuïtie die aangeeft of dit idee je hoger brengt of niet. Nogmaals, of je die intuïtie dan ook goed beluistert is zeer afhankelijk van jouw persoonlijke, innerlijke gemoedstoestand. Het kan dus ook heel goed zijn dat je je intuïtie niet juist interpreteert.

Maar het kan ook een ander hoger zelf zijn die jou innerlijk inspireert. Dat kan bij je binnen komen als je eigen gedachte, het kan ook een stem zijn. De geschiedenis kent de verhalen van mensen die een dergelijke stem van binnen hoorden die hen opdrachten of instructies gaven. Maar het zijn niet altijd stemmen uit het geascendeerde rijk. Ook in de drie rijken tussen het materiële en het spirituele rijk zijn er wezens die er vertoeven. Ook zij kunnen van hieruit mensen ideeën geven en beïnvloeden.

Het kan dus ook zijn dat er een sterker contact ontstaat tussen een mens en een wezen uit het spirituele, geascendeerde rijk. De wezens uit het geascendeerde rijk zijn soms ook wezens die ooit net als wij op aarde geïncarneerd waren en die de



weg zijn gegaan die ook Jezus en Boeddha gingen. Een aantal van hen kozen ervoor om vanuit het spirituele rijk de mensen op aarde te begeleiden. Voornamelijk gebeurt dit op een onbewust niveau. Dat wil zeggen dat we als mens helemaal niet in de gaten hebben dat we begeleiding ontvangen van wezens uit het geascendeerde rijk. Sterker nog, ieder mens heeft zo zijn of haar eigen, persoonlijke spirituele begeleiders of gidsen.

Hoe kun je nu weten of je te maken hebt met een gids uit het spirituele rijk, of een uit een van de lagere rijken uit het materiële universum? Ook hier is het onze intuïtie die hier een grote rol speelt.

## **Mijn bronnen**

Eerder in mijn blog heb ik verwezen naar het boek *'De Meesters van het Verre Oosten'*. Dit boek raakte mij door de zuiverheid van het taalgebruik en de boodschappen die hierin werden gegeven. Wat mij ook raakte was dat deze meester er geen enkel belang in leken te stellen om mensen te overtuigen van hun bestaan of hun boodschap. Zij brachten

hun boodschap, gaven die aan de mensen, maar lieten het verder aan de mensen om hier hun weg mee te vinden, zonder dat je het gevoel kreeg dat ze je hiermee achter lieten. Je wist gewoon dat hun begeleiding te alle tijden beschikbaar was.

Deze zelfde zuiverheid vond ik later terug toen ik ooit op internet surfte op zoek naar iets over dit boek. Ik vond een website met dezelfde helderheid en zuiverheid. Het was een website die dus in deze tijd door dezelfde meesters was aangestuurd. Deze site bestaat nu sinds ongeveer 2003 en is in het Engels. Maar gelukkig is veel van het materiaal ook in het Nederlands vertaald.

Ik kan mooi beweren dat de informatie op deze website zo helder en zuiver is, maar dat is mijn inzicht. Ik wil je hier dan verder ook niet van overtuigen want mijn ervaring heeft mij geleerd dat het belangrijk is je eigen intuïtie te blijven volgen en dat ook een zogenaamde 'onzuivere' website voor degene die hem leest waarschijnlijk de beste informatie is die hem of haar verder helpt. En daar gaat het om, of je er mee verder komt.

Als ik onder de douche sta, wat voor mij zeer meditatief is, en ik concentreer me op een vraag, dan krijg ik bijna altijd een antwoord waar ik mee verder kom. Vaak zelfs zeer verrassende antwoorden. De laatste jaren heb ik me meer en meer aangeleerd om naar dit soort antwoorden te luisteren en eigenlijk is mijn ontdekking hierin dat hierin een bron school die feitelijk altijd bij me is geweest. In mijzelf herken ik diezelfde helderheid en zuiverheid die ik op de website vond. Iets in mijzelf resoneert dus met dat in het boek en op de website. Ik weet nu dat ik heel mijn leven contact heb gehad met deze bron. En doordat ik dit weet, weet ik ook dat dit voor iedereen zo is. Betekent dat ik dan zo'n zuiver mens ben, zuiverder dan anderen? Anders dan anderen?

Nee. Ik ben niet anders. Ik kijk soms wel anders naar de dingen, maar dat zegt niet dat ik dingen zie die jij niet kunt zien. Ik heb wel naar dingen gekeken waar jij niet naar hebt gekeken, maar dat geldt andersom ook. Het is maar waar we onze aandacht op richten.

Zoals ik zei, we hebben onze oorsprong in het spirituele rijk. Dit betekent dat wij in feite geen mens zijn, maar een spiritueel wezen waarvan een deel, een extensie is afgedaald in het materiële rijk naar de aarde. De mens is de vorm zoals deze zich op de aarde kan manifesteren. Die vorm is er in wezen al zodra deze het materiële universum binnenkomt in het identiteitsrijk, maar die vorm materialiseert in het fysieke rijk. Het fysieke rijk is zo laag in frequentie dat de energie hier verdicht tot fysieke materie.

Vanuit het spirituele rijk tot aan hier in het materiële zijn we dus opgebouwd door alle lagen heen. Hierdoor zijn we verbonden met alle lagen van hier in het materiële tot aan de Schepper in het spirituele rijk. Deze Schepper vanuit wie ook wij (uiteindelijk) als spirituele wezens voortkomen.

Het spirituele licht, het Materlicht heeft het potentieel om elke vorm aan te nemen. Maar wat maakt dat het welke vorm aanneemt?

## **Ons scheppend vermogen**

Als we het gegeven nemen dat het bewustzijn van een observant in een proefopstelling, invloed heeft op de vorming van subatomaire deeltjes, dan weten we dat materie dus wordt gevormd door bewustzijn, of in ieder geval de vorming van materie beïnvloedt. Zo is het ook met het Materlicht, het Moederlicht. Het kan niet uit zichzelf vorm aannemen. Het neemt vorm aan doordat een zelfbewust wezen zich in zijn voorstellingsvermogen een vorm voorstelt wat een matrix vormt waarin het Materlicht stroomt, waarna het de vorm van de matrix aanneemt. Zo krijgt het de vorm zoals het zelfbewuste wezen het zich voorstelt. Dit scheppingsvermogen is het vermogen dat iedere mens in zich draagt. In het spirituele rijk worden we vanuit het licht geschapen met het volledige potentieel dat het licht in zich draagt. Op weg omlaag wordt dit licht, deze energie doorgevormd door het zelfbeeld dat we door de lagen meenemen tot in de fysieke incarnatie die we hier op aarde aannemen. In de incarnaties die we op aarde doorlopen bouwen we

door aan ons zelfbeeld dat zich opslaat in de hogere lichamen binnen het materiële universum, het emotionele, mentale en identiteitslichaam. Deze drie lichamen nemen de ervaringen mee die we in onze levens op doen en bouwen zo onze ziel op. Echter onze ervaringen in de stof, zodanig verdicht dat we de spirituele werkelijkheid vergeten, maken dat we onszelf meer en meer zien als een stoffelijke mens en niet meer dan dat. Toch dragen we de herinnering aan het spirituele wel in ons, maar het collectieve bewustzijn weegt zwaar op ons gemoed, waardoor het uiteindelijk niet heel erg moeilijk is om ook collectief het spirituele rijk te vergeten.

Wat ik hier geef is een zeer grove en incomplete schets van hoe het in elkaar steekt. Ik zou hier veel meer over kunnen en wellicht moeten vertellen om dit verhaal te onderbouwen. Maar dat doe ik niet.

Zoals iedere mens heb ik mijn verbinding met mijn hoger zelf dat in het spirituele rijk verblijft. Ik ben mij bewust geworden dat de antwoorden die ik in het leven vind direct gerelateerd zijn aan de vragen die ik stel. Dat wil zeggen dat de antwoorden

die ik krijg op mijn levensvragen tot mij komen door mijn eigen, persoonlijke filter zoals ik die in mijn systeem toepas. Soms krijg ik een antwoord dat mij werkelijk verder helpt. Op dat moment heb ik open gestaan om een antwoord te ontvangen dat mij verder zou helpen. Soms krijg ik maar geen antwoord, hoe lang ik hier ook maar naar vraag en zoek. Als dat het geval is, is het eigenlijk dat ik op welke wijze dan ook niet open sta voor een antwoord dat mij werkelijk verder zal helpen. Misschien omdat ik hecht aan iets dat het antwoord en dus de voortgang in de weg staat, of dat ik bang ben voor het nieuwe.

Soms komen mijn antwoorden vanuit mijn hoger zelf, maar soms is er ruis op de lijn doordat er informatie is die niet echt vanuit het spirituele rijk komt, maar die vanuit de lagere rijken komt of dat de informatie door deze lagere rijken wordt beïnvloed.

In de ruim 30 jaar dat ik nu bekend ben met de wereld buiten het materiële heb ik veel gelezen, veel gehoord en veel gedaan. Ik heb eerder verteld

over het boek en de bron die ik tegen kwam die zich voor mij onderscheidde van al het andere wat ik tot dan toe was tegengekomen.

Er was herkenning. Die herkenning, weet ik nu, was dat ik een bepaalde helderheid herkende zoals ik die ook in mijzelf kende. Nu weet ik dat het hier ging over informatie waarvan ik intuïtief voelde dat die zuiver was. Ik voelde dezelfde zuiverheid die ik altijd heb gevoeld vanuit mij innerlijke bron. Deze bron, die wij allemaal in ons hebben, is de plaats waar werkelijk wordt getoond wat er werkelijk is. De plaats van helderheid waar niets verborgen wordt, niets wordt achtergehouden. De plaats waar alle sluiers verdwenen zijn en waar de werkelijke antwoorden zichtbaar zijn. De plaats waar geen enkel belang is om ook maar iets anders voor te stellen dan hoe het is. De plaats waar je echt het antwoord krijgt. De plaats waar niets verborgen wordt omdat niets verborgen kan worden omdat het de plaats is waar alles gewoon zichtbaar is.

Maar ja, wie ben ik om dit te zeggen. Ik kan en wil je hier ook niet van overtuigen. Ik geef alleen aan



hoe het voor mij is. Mijn intuïtie zegt dat dit klopt en dat is alles wat ik kan doen. Of het echt zo is kan alleen jouw intuïtie jou vertellen. Alleen jouw intuïtie kan jou vertellen of wat ik op mijn blog zet waar is of dat het onzin is. Maar wat ik schrijf is mijn visie zoals die zich in mij heeft gevormd. Vooral in de afgelopen 10 jaar heeft deze visie enorm veel input gehad van de bron die ik vond. Deze bron, deze informatie wordt gegeven door de geascendeerde meesters die informatie geven door deze te dicteren aan een boodschapper die voordat hij zelf boodschapper werd verbonden was aan een andere organisatie in Amerika die jarenlang boodschappen van dezelfde meesters ontving.

## **Kim**

Deze boodschapper heet Kim Michaels. Hij is een Deen en hij krijgt de boodschappen door van een schare aan geascendeerde meesters die in deze tijd, de overgang van het Vissen tijdperk in het Aquarius tijdperk, gedurende een bepaalde periode extra veel informatie doorgeven. Deze informatie is be-

schikbaar en het is aan onszelf om deze ofwel op te pakken, ofwel te laten liggen. Dat is ieders persoonlijke keuze.

Kim reist jaarlijks de wereld over waar hij conferenties geeft, bijeenkomsten van enkele dagen waar hij dagelijks een aantal boodschappen ontvangt van de geascendeerde meesters. Deze spreekt hij in en zet hij later om in boeken die hij uit geeft. De boodschappen verschijnen ook onverkort op zijn websites.

Ook in Nederland is er momenteel jaarlijks een Pinkster-conferentie. Verschillende meesters waaronder Jezus, Saint-Germain, Moeder Maria en Gautama Boeddha komen door met boodschappen die betrekking hebben op de ontwikkeling in deze tijd.

Ik kan me voorstellen dat je nu afhaakt.

OK. Dat is een projectie. Hier was ik gestopt met schrijven. Ik ben gaan douchen, maar zoals ik eerder zei, is dit een hele meditatieve plek voor mij. Eentje waar ik antwoorden krijg. Dus toch maar heel even doorschrijven nog.

## **Schaamte**

Dit afhaken op het moment dat ik spirituele meesters presenteer is misschien iets wat bij sommigen, misschien bij velen zal gebeuren. Dit in mijn beleven wellicht omdat bij diegenen aan wie ik dit innerlijk vertel niet zozeer de mensen zitten die zich bezighouden met spiritualiteit of religie, maar meer mensen die zich hier helemaal niet mee bezig houden.

Voordat ik op het spirituele pad kwam, had ik een periode waarin ik wars was van alles wat met spiritualiteit te maken had. Mijn persoonlijke situatie en problemen brachten mij op het spirituele pad omdat ik wist dat het reguliere pad mij absoluut niets (meer) te brengen had. Ik werd door iemand doorverwezen op een moment dat ik wanhopig vast zat. Echter, met de eerste glimp die ik van Hen, de helderziende naar wie ik was doorverwezen opving door de kier van zijn deur, wist ik direct dat ik goed zat. Voor mij nog steeds een feilloos intuïtief moment.

Religie heeft mij altijd op een of andere manier wel aangetrokken, maar gelijktijd heb ik er altijd een onverklaarbare schaamte bij ervaren. Onder de douche werd ik mij zojuist meer bewust van het gevoel dat ik behoorlijk wat levens de religie heb gediend. En ook niet echt in de werkelijk vrome hoedanigheid. Ik heb het nog niet concreet maar ik weet dat ik posities heb bekleed waarin ik de macht misbruikte. Waarschijnlijk in meerdere levens. Ooit kreeg ik tijdens een groepsmeditatie beelden van een soort van Boeddhistische kloostergevels. Ik heb in diverse religies gediend. Binnen de christelijke religie heb ik mij in ieder geval (ook) niet goed gedragen. Hierover zit schaamte in mijn systeem.

Toch heb ik altijd een diepe verbinding gevoeld met de meesters die ik hierboven noemde. Eerder heb ik een ervaring beschreven uit de tijd dat Jezus leefde. Ik was daar bij, wat wellicht ook zal gelden voor sommigen die mijn blog zullen lezen. In dit leven heb ik altijd geweten dat Jezus niet de man was zoals hij door de kerk is neergezet. De kerk heeft van hem een onnavolgbare persoon gemaakt die Gods eniggeboren zoon zou zijn, terwijl hij een

mens was als ieder ander met de bedoeling dat wij in zijn voetsporen zouden treden. Hij was een voorbeeld om na te volgen. Ook de zogenaamde wonderen die hij verrichtte, waren geen wonderen maar voorbeelden van hoe ons bewustzijn in een verhoogde staat in staat is om direct materie de vorm aan te laten nemen die erop wordt geprojecteerd. Die wij er zelf op projecteren.

(Ik merk dat er met dat ik dit stuk geschreven heb, er iets is veranderd in mijn schaamtegevoel.)

Het lezen van een boek of een blog als deze kan je informatie geven en kan informatie bevatten die je net helpt om die laatste stap te zetten. Maar het proces van bewustwording is veel groter. Bewustwording komt nooit uit één zin of één moment van besef. Het bevat een veelheid van ingrediënten die zich in alle mogelijke vormen voordoen. Bewustwording vindt op die manier plaats door het leven heen, door levens heen. We doen er dikwijls levens over om van iets bewust te worden.

In die vele levens dat we incarneren en dus worden geboren in de laagste laag van het materiële universum, de laag van de vaste materie, worden we eveneens in ieder leven opnieuw afgesneden van de spirituele werkelijkheid. We worden geboren in de dichtheid van de materie waarin het spirituele niet langer meer zichtbaar is, althans niet op fysieke wijze. We leven in onze incarnatie die gedragen wordt in de vier lagere niveaus en met die vier daar uit voortkomende gegevens, ons lichaam, onze gevoelens, ons verstand en ons gevoel van identiteit en bouwen van daar uit ons totale zelfgevoel op. Om ons gevoel van spiritualiteit op te kunnen pakken is er het idee nodig dat er meer is dan dat wat er in het fysieke zichtbaar is. Onze gevoelens, verstand en gevoel van identiteit zijn niet fysiek zichtbaar en verklaren we daarom als producten van het enige wat wel zichtbaar is, het fysieke lichaam met als daarin als het belangrijkste centrum, onze hersenen.

Het proces om van hieruit te groeien naar een hoger bewustzijn is een evolutionair proces. Het is

het proces zoals het tevens is beschreven in de evolutietheorie. De groei die volgens dit proces plaats vindt gaat traag. Dit zien we in het proces van de evolutie, daar gaan miljoenen jaren overheen. Maar ook de groei in bewustzijn van de mens gaat op deze wijze traag. We hebben geen idee over hoelang een incarnatiecyclus van een mens duurt omdat onze cultuur zichzelf in feite totaal van het spirituele heeft gespeend. Maar het boek *'Mijn levens met Lucifer, Satan, Hitler en Jezus'*, dat de meesters in 2018 uitbrachten, geeft de incarnatie cyclus van Jezus weer over een tijdspanne van zo'n 2 miljoen jaar. Hier zeg ik opeens dat mensen hier al ver voor de oertijd hier op aarde waren. Ik besef dat ik hier iets beweert wat ver bezijden onze geregistreerde historische kennis ligt. Dat klopt. De geascendeerde meesters geven hierover, ook in dit boek veel inzicht in hoe dit mogelijk is.

Jezus toonde in zijn leven van zo'n jaar of dertig, hoe wij als mens in staat zijn binnen één levensspanne de weg te gaan die hij ging. Natuurlijk is de totale levensspanne veel groter aangezien hij zijn levens vooraf had, maar ook dat geldt natuurlijk

voor ons allemaal. Wij hebben allemaal vele malen eerder geleefd op aarde. Ga daar maar van uit.

In zijn leven ontving Jezus informatie vanuit het spirituele rijk. En hoewel de Bijbel, evenals vele andere religies ervan uit gaat dat het levende contact met de spirituele wereld enkel in het verre verleden bestond, weten we vanuit de historie talloze voorbeelden op te lepelen van mensen die wel dit levende contact met gene zijde hadden. Echter, de machtseliten, zowel religieus als politiek (en in feite was ook de Katholieke kerk meer een politieke instelling doordat deze vanuit de oude Romeinse politiek werd opgericht), hebben dit altijd de kop ingedrukt.

Om de groeispuur te maken die Jezus maakte, is het essentieel om concrete informatie te hebben over waar het is waar je naar toe groeit. Net als reisinformatie. Je kunt op de bonnefooi gaan, maar als je van tevoren informatie hebt ontgaat je veel minder.



## **Het licht**

Even een stukje biologie. De wetenschap heeft aangetoond dat levende cellen licht bevatten. In de biologie weten we dat in het proces van fotosynthese koolstofdioxide en water onder invloed van zonlicht worden omgezet in zuurstof en glucose. We weten dat zonlicht de energiebron is voor het leven op aarde. In de planten vindt dus een chemisch proces plaats waarbij zonlicht gevangen wordt en waarbij er een materieel en zeer energierijk product, namelijk suiker wordt geproduceerd. Plantaardig voedsel bevat opgeslagen licht.

Als je kijkt naar onze hogere lichamen, dan kun je die niet zien met de fysieke ogen, maar je kunt je er wel een voorstelling van maken. Dit is belangrijk omdat ons voorstellingsvermogen de ingang kan bieden om ermee te werken.

Ons spirituele wezen is voortgekomen uit licht. Het licht van ons wezen kunnen we met onze fysieke ogen niet zien. Wel kunnen we het licht van

de zon zien, althans de uitwerking ervan. We kunnen de kracht van de zon ervaren. “IK BEN DIE IK BEN, EN BUITEN MIJ IS ER GEEN ANDER”, was hoe God zichzelf identificeerde. “ER ZIJ LICHT”, was de eerste fase in de schepping. Uit het licht kwam al het andere. Het Materlicht heeft het potentieel om elke vorm aan te nemen. Dit kan het niet vanzelf. Dit gebeurt wanneer een zelfbewust wezen in zijn geest een matrix vormt van wat het voor ogen heeft, waarna het Materlicht in de matrix stroomt en de vorm van de matrix aanneemt. Dit is uiteindelijk waarom een wetenschapper die een proef observeert invloed heeft op de vorming van materie op subatomair niveau. De observant vormt de matrix voor de materialisatie van de energie die voorafgaat aan de vorming van de materie. In feite is hiermee in de jaren dertig van de vorige eeuw al aangetoond dat er niet zoiets bestaat als een objectieve waarnemer in een proefopstelling.

We weten allemaal dat het mogelijk is om onszelf met onze psyche ziek te maken. Daar tegenover geloven we maar zeer beperkt dat het ook mogelijk

is om onszelf vanuit onze psyche te helen. Daarin geloven we dat er ziektes zijn die niet geheeld kunnen worden. De helingen die Jezus deed en ook andere 'wonderbaarlijke' genezingen die in de geschiedenis hebben plaatsgevonden worden vaak ofwel van de hand gedaan, of ze worden verwezen naar het gebied van het onverklaarbare. De placebo heeft vaak een enorme uitwerking, maar de kracht ervan wordt eigenlijk nooit gezien in het licht van ons eigen 'scheppend vermogen' omdat we uiteindelijk toch hebben besloten dat het helen van een ziekte gaat over het veranderen van moleculen door de toevoeging van de juiste chemische middelen. Ziekte is voor ons een fysiek, moleculair iets. We benaderen de ziekte niet als een reflectie van ons innerlijk, een materialisatie van ons innerlijk. We zien het niet zo dat ons innerlijk idee van onszelf zich materialiseert in ons fysiek. We geloven wel dat ons innerlijk invloed op dit proces kan hebben, maar dat alle ziektes in feite psychosomatisch zijn gaat ons echt te ver. Toch is het zo.

Echter onze lange geschiedenis hier op aarde waarin we vele malen zijn geïncarneerd heeft ons

een fysiek, materialistisch zelfbeeld opgeleverd dat zo diep verankerd zit in onze collectieve geest, dat het meer vraagt dan alleen maar informatie als deze om je hier als individu uit los te maken, laat staan om hier als collectief vrij van te komen.

Het vraagt meer om een gegeven als dit om te zetten. Het vraagt al veel werk om je het beeld eigen te maken dat ik hier schets en nog meer om het dan nog daadwerkelijk in je systeem te internaliseren. Maar het is zeer zeker geen onmogelijkheid. Het geeft ook geen garantie voor de fysieke omzetting van wat er is. Toch kunnen ‘ongeneeslijke’ ziektes worden overwonnen. Het overwinnen van iets innerlijks kan echter een groter proces zijn dan jouw proces binnen deze huidige levensspanne, waardoor je de ziekte of een ander thema waarmee je in dit leven aan de slag gaat in een volgend leven achter je laat. We hebben namelijk ook niet in ons bewustzijn dat het leven groter is dan de tijdsperiode van dit huidige leven.

Om niet alleen bij vertellen te blijven maar ook iets mee te geven in de beleving van wat ik bespreek, geef ik hieronder een oefening die je kan

helpen te begrijpen waar ik over spreek als ik het heb over energie of licht. Een meditatieve oefening waar je wat mee kunt spelen.

### *Meditatief aan de slag*

*Als we met onze aandacht eens naar binnen gaan in onszelf, in onze innerlijke gevoelsfeer. Gewoon invoelen en volgen met je aandacht. Dan betreden we ons emotionele lichaam. Speur dat maar even. En neem hiervoor de tijd.*

*Zo kunnen we een stapje verder en de lijn volgend tot in onze gedachtensferen waarmee we ons mentale lichaam betreden. Verschil dat je zou kunnen ervaren is dat onze gevoelens meer voelbaar zijn waardoor het wat minder vlot gaat om van gevoel naar gevoel te gaan dan wanneer je van de ene gedachte naar de andere gedachte gaat. Gevoel gaat wat trager omdat het emotionele lichaam dichter is dat het mentale lichaam. Speur maar eens.*

*Mocht dit wat minder lukken, dan geeft dit niet. Je kunt het je wellicht wel voorstellen. Dat is genoeg.*

*Gaan we naar de volgende laag. Die van ons identiteitslichaam die nog minder dicht is zelfs als het mentale lichaam. Het heeft haast de vluchtigheid van ons voorstellingsvermogen. Meer is er niet nodig.*

*Gaan we nog een stap verder doorheen het identiteitsrijk in het licht in het spirituele rijk. Dit mag je je voorstellen als en vergelijken met het licht van onze fysieke zon in het centrum van ons zonnestelsel, met dat verschil dat het een licht is dat je niet verbrandt. Toch kan het, als je niet eerder zo met licht gewerkt hebt, voelen dat het licht je al snel te veel is. Dit geeft niet. Neem dan gerust een stap terug uit het licht. Hier moet je aan wennen. Ik weet van mijzelf nog de eerste keer dat ik met licht werkte. Ik zette het acuut af. De innerlijke schrik was te groot.*

*Neem je tijd hiervoor. Je hoeft hier verder niks mee. Ik draag dit aan als een idee dat je kunt volgen zodat je kunt ontdekken hoe dit werkt.*

*Speur als je wilt eens verder door dit licht naar de bron waar dit licht, een zuiver, helder wit licht vandaan komt. Speur en weet dat dit licht, jouw licht, het licht van jouw wezen is. Dat dit licht, jouw licht direct voortkomt uit deze bron. Speur maar weer. Speel hiermee.*

*Ga nu eens terug naar jezelf hier in de stof. Neem je tijd hiervoor. Dit mag best in stapjes.*

*Neem eens iemand anders in gedachten en stel je eens voor dat deze persoon net als jij naast zijn of haar fysieke lichaam beschikt over een emotioneel lichaam, een mentaal lichaam en een identiteitslichaam. Stel je dit maar voor.*

*Stel je nu ook eens voor dat er bij deze persoon achter de genoemde lichamen net als bij jou een lichtlichaam is. Speur ook dit licht dat van het zuiver-*

*ste en helderste witte licht is, afkomstig uit dezelfde bron. Speel maar met dit idee.*

*Speur nu eens naar dit licht. En vergelijk nu eens of dit licht van hem of haar wezenlijk anders is dan jouw eigen licht, dus afgezien van het verschil in identiteit. Dus beiden hebben jullie je eigen identiteit die jullie doet verschillen, maar het licht waaruit je voortkomt, het licht uit de bron, het zuiverste, heldere witte licht. Het licht op zich. Merk je dat dit van hetzelfde is?*

*Stel je nu ook eens voor dat er doorheen een plant, of een boom, of een dier een licht werkzaam is dat het bezielt met leven en speur eens hoe dit licht, dit licht op zich, van hetzelfde is als het licht vanuit jouw bron en hoe dit maakt dat jij dit licht kent als jouw eigen licht. Speur maar dat welke vorm dit leven in de materie ook maar heeft, er door dit lichaam een licht werkzaam is dat van hetzelfde is als het licht dat jouw wezen bezielt. Speur eens dieper in dit licht, dit licht in alles. Speur nog eens in jouw wezenslicht en voel eens hoe dierbaar dit licht is. Merk je dit?*



*Herhaal dit maar eens een paar keer. Speur eens door hoe dierbaar dit licht dat alles, ook jezelf doorstroomt is. Speur het licht achter het dier. Speur het licht achter de plant. Speur het licht dat jou doorstroomt. Speur eens hoe dierbaar. Hoe dierbaar.*

*Weet hoe waardevol alle leven is. Hoe dierbaar. Hoe waardevol. Verken dit eens.*

*Stel je nu eens voor wat het je doet als je dit dier, deze plant zou schenden in zijn licht. Verken dit eens. Wat doet dit? Voel je wat dit doet? Weet je wat dit doet? Wat doet dit met jou? Verken dit eens.*

*Speel steeds met het speuren naar en in jouw eigen licht en het licht van de ander. Merk je hoe het licht van hetzelfde is? Merk je dat je dat wat je de ander aan doet ook jezelf aan doet? Merk je hoe 'heilig' dit licht is? Merk je hoe 'heilig' het leven is?*

Deze oefening kun je altijd doen. Altijd kun je speuren naar het licht in de ander zodat je altijd kunt weten wat het wezen van de ander is. Hierdoor

voelen we wat ons één maakt met alles en iedereen om ons heen. Dit is een bewustzijn. Het is ons hoogste bewustzijn in ons, het is het bewustzijn van één zijn. Het eenheidsbewustzijn, ook wel het Christusbewustzijn genoemd. Jezus toonde het Christusbewustzijn en toonde hoe dit ook voor ons mogelijk was. Wellicht heb je hier door de meditatie een glimp van opgevangen. Want het is niet, zoals de kerken ons willen doen geloven, enkel aan Jezus om de Christus te zijn. De kerk heeft de Christus vereenzelvigt met de persoon die Jezus was door hem in deze persoon, de Christus als enig geboren zoon van God neer te zetten en ons hiermee af te snijden van de mogelijkheid om Jezus in zijn voorbeeld te kunnen volgen. Dit was niet de missie van Jezus.

Door zo te werken met het licht, met onze oorspronkelijke levensenergie, kun je je dit idee meer eigen maken.

## **7 Groei in bewustzijn**

De groei in bewustzijn verloopt in stapjes, niet in sprongen, hoewel het soms wel kan voelen alsof je in een keer een hele grote sprong maakt. Maar dat komt dan omdat iets helemaal nieuw voor je is. Veel mensen die op het spirituele pad komen maken eerst een fase door waarin ze enorme sprongen maken en een gevoel van euforie ervaren. Veel spirituele stromingen lijken een belofte in zich te hebben dat die euforie in de toekomst alleen maar groter zal worden naarmate mensen verder komen op het pad, maar in feite neemt die euforie, naarmate je verder groeit meer en meer af omdat het eigenlijk steeds meer gewoon voor je wordt. Wat in het begin een topervaring is, zal dit al heel snel daarna niet meer zijn omdat jouw systeem gaandeweg gewend is aan het niveau van licht dat je in jouw systeem toelaat. Niet zelden zorgt dit gegeven ervoor dat mensen van het spirituele pad afhaken, omdat zij die euforie uit de beginfase niet meer ervaren.

Groei in bewustzijn vindt plaats in stapjes, niet in sprongen. Groei in bewustzijn vindt plaats vanuit het punt waar jij je, nu, op dit moment bevindt. Iedere mens heeft in zich het vermogen tot groei in bewustzijn, geen mens uitgezonderd. Vanuit ons reguliere mensbeeld worden we geboren met vermogens die worden bepaald en beperkt door genetica en milieuomstandigheden. Dit maakt dat de ene mens over meer vermogens beschikt dan de andere en dat dit grotendeels afhangt van toevalligheden in de omstandigheden waarin je geboren wordt.

Vanuit de visie die de meesters vanuit het spirituele rijk geven komt er een ander mensbeeld naar voren. Onze oorsprong ligt niet hier op aarde, maar in het spirituele rijk. De vermogens die wij in ons hebben, hebben we allemaal en in onze heilheid zijn we allemaal volledig gelijk. Het is wel zo dat de verschillende omstandigheden een beperkende invloed hebben op in hoeverre we ons volledige potentieel in manifestatie kunnen brengen op dit moment. Hoewel we vanuit het spirituele rijk allemaal gelijk zijn, hebben we wel allemaal onze

eigen individualiteit en daarom ook allemaal onze eigen, individuele, persoonlijke weg die verschilt van iedere andere individu in het gehele universum. Vandaar dat er geen twee in het universum hetzelfde zijn. En dit onderscheid heeft invloed op ieders persoonlijke manifestatie.

Groei in bewustzijn gaat in stapjes, niet in sprongen. Iedere mens beschikt in zich over de tools, de middelen om in bewustzijn nu, op dit moment verder te groeien naar de volgende trede opwaarts op de wenteltrap van het bewustzijn. Al ben je nog zo beperkt door wat je ook maar kunt verzinnen, maar iedere mens is in staat en heeft de middelen in zich, om nu direct de volgende trede opwaarts te zetten op de ladder van het bewustzijn. Daarmee is niet gezegd dat dit iedereen ook nu op dit moment zal lukken. Maar dat zeg ik ook niet. Ik zeg dat iedere mens nu op dit moment beschikt over de middelen om het volgende stapje in bewustzijn verder te zetten. Dat is wat ik zeg. Meer niet.

En dan kan er alles zijn wat deze stap in de weg zit en dat jou wellicht volledig doet voelen dat dit niet waar is, omdat het niet lukt. Maar als het niet lukt, dan komt dit omdat er iets is dat je in de weg zit. Die iets kan onoverkomelijk lijken, maar dat is het niet. Wat er in de weg zit kan enorm ingewikkeld zijn en wellicht lukt het je echt niet om hier door te komen. Misschien heb je hulp nodig hierbij. Maar dan beschik je over de tools om om hulp te vragen. Wellicht durf je dit niet. Maar dan heb je de tools om dit aan te kijken en hiermee te dealen. Er is altijd een keuze voor een volgende stap die sterk verbonden is met jouw vrije wil hierin, hoe hiermee om te gaan. Want dat is onze eerste tool; onze vrije wil. Dit is een tool die alleen jij kunt toepassen, te allen tijde.

De vrije wil is absoluut. Wellicht kijk je hier anders naar en roept dit weerstand in je op als ik dit zo stel. Maar hier in dit boekje wil ik hier niet al te ver op in gaan. Wat ik wel wil zeggen is dat het zeer legitiem is als je het niet met deze stelling eens bent. Ook zelf bevind ik mij geregeld in de positie waarin ik het gevoel van onmogelijkheden als onoverkomelijk

ervaar en voor dat moment zelf is dat dan ook zo. De muur, de weerstand, de knoop die ervoor zit is dan zo vast dat ik er 'op dit moment' niet door kom. Maar dan heb ik dus blijkbaar eerst iets anders nodig voordat ik deze 'grotere' blokkade uit de weg kan ruimen.

En dat hoef ik nooit alleen te doen. De geascendeerde meesters zijn de universele, spirituele leraren voor de mensen hier op aarde. Zij verblijven in het spirituele rijk, het rijk waarin ook wij onze oorsprong hebben. Een deel van ons en eigenlijk moet ik dit anders zeggen, het grotere deel van ons bevindt zich in het spirituele rijk. Wat zich hier op aarde bevindt in dit fysieke, kleine lichaam is slechts een extensie uit het grotere deel van ons dat zich in het spirituele rijk bevindt. Een aspect uit dit grotere deel van ons, dat ik zelf jaren geleden beschreven heb als 'een punt in het centrum van mijn aandacht', is dat deel in mij van waaruit ik mijzelf (en de wereld om mij heen) ervaar. Soms ervaar ik mijzelf vanuit mijn hoofd, maar in meditatie ontdekke ik dat ik dit centrum van waaruit ik alles ervaar door

mijn lichaam heen kan verplaatsen. Zo kan ik met mijn aandacht in het puntje van mijn grote teen gaan en van daaruit als het ware met mijn aandacht ook weer verder gaan in het ervaren van iets dat mij mijn grote teen brengt. Ik kan met mijn aandacht naar een pijnplek in mijn lichaam gaan en daar misschien iets ervaren dat hiermee te maken heeft. Zo kan ik mij via dit centrum van aandacht verplaatsen en kan ik mijzelf ook vereenzelvigen met datgene waar ik mijn aandacht in verplaats.

Zo kan ik reizen in mijzelf, binnendoor en kan ik de wereld om mij heen ervaren, binnendoor. Zo kan ik mijzelf ook verankeren in het mens- en wereldbeeld waarin ik geloof. Voordat ik op het spirituele pad kwam was ik ervan overtuigd dat er buiten de materie niets bestond. Ik was verankerd in dit mens- en wereldbeeld waardoor ik in de problemen waarin ik in mijn leven vastliep geen andere uitweg wist dan die die de reguliere levensbenadering mij bieden kon. Tot op de dag van vandaag zie ik nog steeds dat het reguliere, materialistische veld mij niet kan bieden wat ik innerlijk nodig heb. Dit gevoel had ik al heel vroeg in mijn



leven en ik maakte mij grote zorgen over hoe ik die tijd tussen nu (dus toen ik een jaar of 17 was) en mijn 80<sup>ste</sup> zou moeten overbruggen. Dit gevoel maakte dat ik het leven uit wilde.

Ik dacht na over de dood en fantaseerde over hoe ik dan eventueel mijn leven zou moeten gaan beëindigen. Vooral de beelden over hoe het na de dood zou zijn beangstigten mij. Ik was zeer materialistisch overtuigd en daardoor was het enige beeld dat ik kon hebben over na de dood dat van een totale leegte, van niets. Na de dood is er niets meer. Ik kon mij er geen enkel beeld bij vormen. Het beeld dat ik bij mijn eigen dood had was dat ik mijzelf ergens in het bos in een diepe kuil zou gaan begraven (ik fantaseerde over hoe ik dan mijzelf kon bedelven onder een grote hoeveelheid aarde door het wegtrekken van een stut die de aarde tegenhield zodat ik eerst in de kuil kon gaan liggen). Ik hoefde niet gevonden te worden. Dat wilde ik niemand aandoen. Ik dacht er niet zo over hoe het voor nabestaanden zou zijn als ik nooit meer gevonden zou worden. Ik dacht meer dat ik dan van

alles af zou zijn omdat ik, hoe hard ik ook probeerde, mij niets voor kon stellen bij wat er na de fysiek dood zou kunnen volgen. Nu weet ik dat dit niet lukte omdat ik zo sterk verankerd was in de overtuiging dat er buiten de materiële werkelijkheid niets bestond.

Dit punt in het centrum van mijn aandacht is niet materieel. Maar het is er wel. En het kan zich verplaatsen, het verplaatst zich naar daar waar ik mijn aandacht op richt. Het volgt mijn aandacht. En mijn aandacht stuur ik. Alleen ik kan mijn aandacht sturen naar daar waar ik het wil. Ik kan worden gedwongen om mijn aandacht ergens niet op te richten. Althans, extreme omstandigheden van dwang kunnen mij van buitenaf worden opgelegd waardoor ik ervoor kies om mijn aandacht ergens vandaan te houden. Maar zoals ik al zeg, extreme omstandigheden zoals dwang en geweld kunnen zorgen dat ik keuzes maak die volgen wat de buitenwereld mij oplegt. Zo kan ook bijvoorbeeld een bepaalde ziekte, wat we wellicht niet als iets van buiten, maar als iets van binnenuit ervaren ons be-

perken in onze vrije wil. Maar zoals ik vanuit mijn wens naar levensbeëindiging niet kon zien wat er buiten het materiële leven mogelijk zou kunnen zijn, zo is het heel moeilijk, zo niet materieel onmogelijk om te zien wat er wellicht voorafgegaan is aan een bepaalde lichamelijke beperking waar we mee worden geconfronteerd in dit leven.

Als we sterven, sterft alleen ons fysieke lichaam. De overige lichamen gaan wel door, maar fysiek blijft er niets achter. Om te vinden wat er van het vorige fysieke bestaan over is, zullen we onze aandacht moeten richten in het veld dat er nog wel is, het niet fysieke veld. Het vorige , fysieke bestaan is dus niet fysiek (meer) waarneembaar. Hiervoor zullen we ons moeten richten op het niet materiële dat er dus wel is. Maar als we onszelf blijven opvoeden in de overtuiging dat er buiten het materiële niets bestaat en we ons exclusief blijven richten op de gekaderde, materiële natuurwetten, zullen we hier niets over vinden.

Onze tool in dit niet materiële veld is de menselijke geest. Een tool waar we allemaal over

beschikken. Geen mens uitgezonderd. Dit is een tool dat ons niet gegeven wordt vanuit een lichamelijk ontstaan vanuit het materiële lichaam. Dit is een tool waarover wij beschikken vanuit onze oorsprong vanuit het spirituele rijk. Een tool dat niet ontwikkeld hoeft te worden, maar wat in ieder van ons volledig ontwikkeld aanwezig is. Onze persoonlijke weg vanuit het spirituele rijk tot hier in het materiële universum, heeft voor ieder van ons onze eigen individuele, persoonlijke blokkades met zich mee gebracht. Dit heeft ervoor gezorgd dat iedereen op zijn of haar eigen manier verleerd is om met deze tool in z'n volledige potentieel te kunnen werken.

## **Val in bewustzijn**

Dit is het proces dat in de Bijbel beschreven staat als de val van Adam en Eva. Het verhaal van Adam en Eva gaat niet, zoals de religie wil doen geloven, over Adam en Eva als historische figuren die de eerste twee mensen op aarde waren. Het staat symbool voor het proces waar alle mensen op aarde

doorheen gegaan zijn. Het gaat over de val in bewustzijn die wij allen hebben doorgemaakt. In het paradijs liepen zij met God en spraken zij met God. Dit verwijst naar de sfeer zoals die van de aarde in de eerste periode, waarin er een open verbinding was tussen de mensen op aarde en hun gidsen uit het spirituele rijk. Het verhaal van de val verwijst naar het proces waarin de keuze ontstond om verder te gaan in het leven, maar dan zonder de begeleiding van de spirituele leraren (God). In de paradijselijke sfeer was er geen strijd, geen conflict tussen de tegenstellingen. Er was eenheid en heelheid doordat complementaire delen elkaar aanvulden tot de heelheid. Adam en Eva werden door de slang verleid tot een subtiele verschuiving waarin die delen die in het paradijselijke elkaar aanvulden tot heelheid, werden verschoven tot tegenstellingen die uitliepen in dualiteit. Hiermee kwam het besef van heelheid tussen de complementaire delen te vervallen. Zij konden niet langer zien dat complementairen elkaar aanvulden tot eenheid, maar konden deze delen nu alleen nog maar zien als tegenstellingen die met elkaar in strijd kwamen. De

belofte van de kennis over goed en kwaad, tegenstellingen die eerder niet bestonden werd een eigen kennis die niet langer meer kwam van de spirituele leraren uit het spirituele rijk. Er kwam een nieuwe god. Niet langer de God uit het spirituele rijk, maar een god met een tegenstelling tot een duivel die samen symbool zouden staan voor goed en kwaad, elkaar bestrijdend.

Adam en Eva schaamden zich en besloten zich voor God te verbergen. Zij keerden zich af van de leraren uit het spirituele rijk en gingen verder op eigen kracht, zonder de begeleiding van hun spirituele gidsen. Ons is de vrije wil gegeven en als je dat werkelijk volledig serieus neemt, dan beseft je dat er daarom geen enkele mogelijkheid bestaat dat God of een spirituele gids zich tegen jou wil in aan jou zou mogen opdringen. Er zijn er die vinden dat er situaties bestaan dat je voor een ander moet beslissen en zonder dat ik deze overtuiging hier wil bestrijden, wil ik hier wijzen op de absolute betekenis van dit gegeven, de vrije wil. De vrije wil betekent namelijk dus ook dat het ons vrij staat om volledig tegen God en Gods wetten in te gaan en om

op eigen houtje, zonder begeleiding uit het spirituele rijk van God of geascendeerde meesters verder te gaan.

Dat deden ook Adam en Eva. Zij verloren het contact met hun spirituele gidsen (met God), wat het symbool is voor het verwijderd worden uit het paradijs. Zij gingen op eigen kracht verder en in het zweet huns aanschijns, dus op eigen, fysieke kracht zonder hulp uit het spirituele rijk, moesten zij vanaf nu verder door het leven. Zij vergaten het spirituele rijk, wat symbool staat voor de (spirituele) dood. Zij gingen zichzelf vanaf nu meer en meer zien als fysieke mensen, zonder dat er nog een spirituele kant aan het leven was. Zij raakten afgesloten van de spirituele kant van het leven. Hun bewustzijn verdichtte zich meer en meer en zo werd ook het materiële veld dichter en dichter. Door dit dichter worden van het materiële veld werd het licht dat het leven vanuit het spirituele veld bezielt meer en meer geremd. In het begin van de Bijbel zie je namen van mensen met daarbij de vermelding van leeftijden van mensen die honderden jaren oud

werden. De verdichting van de materie als gevolg van de verlaging in bewustzijn, de verankering in het materiële, bracht een verkorting van de levensspanne voor de mensen op aarde met zich mee. De verdichting laat eenvoudigweg minder licht door. Vandaar dat er van de 100.000 Hz die vanuit het spirituele rijk gegeven wordt, vaak niet meer dan 500 tot 1.000 Hz overblijft.

Het verhaal van Jezus (wel een historische persoon) laat zien dat het mogelijk is voor ons om ons weer met het spirituele rijk te herverbinden. Met de afdaling in de verdichte materie gaat ons besef van de spirituele kant van het leven verloren. Toch blijft er een latente herinnering in ons over van het spirituele rijk. Dit resulteert in wat we door alle tijden heen gezien hebben als religies en alle vormen van spirituele uitingen en tradities die we in de wereldgeschiedenis hebben kunnen zien.

We hebben ons het idee eigen gemaakt dat we leven in een materiële wereld waarin materie ontstaat uit materie en niet uit energie. Einstein toonde ons dat materie slechts een klein deel is in



een groter continuüm van energie en dat energie dus bestaat. Jezus leek ons te laten zien dat er wonderen bestaan, maar eigenlijk waren dit alleen maar wonderen omdat we, vanuit ons materiële kijken en denken geen verklaring konden vinden voor de werken die hij deed. Natuurlijk niet. Wij leven in een cultuur die puur gericht is op het materiële deel van het spectrum, verder niet. Wij zoeken geen verklaringen buiten het materiële. Het is prima dat er mensen zijn die dit wel doen, maar als cultuur besluiten wij dat je wel nuchter moet blijven, dus wat je niet kunt meten en vastpakken heeft geen serieuze werkelijkheidswaarde.

Jezus ging een aanzienlijke stap verder dan alle religies en spirituele stromingen op aarde tot nog toe gegaan zijn. Helaas is dit tot op de dag van vandaag door nog maar zeer weinigen op aarde begrepen. In ieder geval hebben de Christelijke religies dit niet begrepen. Maar ook binnen de spirituele stromingen die er op aarde in de afgelopen honderd jaar ontstaan zijn, zijn er slechts weinigen die de boodschap werkelijk hebben opgepikt. Maar dat is begrijpelijk. Er is in de afgelopen

honderd jaar in de wereld erg veel gebeurd op spiritueel gebied, waardoor er toch in het collectieve bewustzijn van de mensen op aarde een verschuiving heeft plaatsgevonden. Door deze collectieve verschuiving is er nu meer openheid voor de boodschap die de meesters uit het spirituele rijk voor ons hebben dan in de tijd van Jezus.

Wat Jezus de mensheid liet zien was dat het voor ons als mensen mogelijk is om onszelf opnieuw te verbinden met de spirituele kant van het leven. Tot op zekere hoogte laten religies dit ook zien. Het verschil met religies is echter dat de religie laat zien dat er een spiritueel rijk is, maar dat je, om hiermee in contact te komen een intermediair, bijvoorbeeld Jezus nodig hebt. Als Jezus niet beschikbaar is, dan is het de kerk die deze rol voor jou zal vervullen.

Erg lief van de kerk, maar dat was niet wat Jezus voor ogen had. Wat Jezus voor ogen had was dat hij deze verbinding zelf tot stand bracht, wat hij ook deed. Maar vervolgens was het niet zijn missie om de intermediair voor anderen te zijn. Het was zijn missie om te laten zien dat als hij dit kan, ik dit ook kan. En jij ook.

Vervolgens liet Jezus zien dat met zijn groei in bewustzijn van de spirituele kant van het leven, ook zijn vermogen groeide om bewust om te gaan met de universele wetten uit het spirituele rijk. De kwantummechanica heeft ons gewezen op de invloed van ons bewustzijn op de vorming van materie op subatomair niveau. Dit wijst ons in de richting van ons potentiele, scheppende vermogen. Jezus toonde dat hoe meer hij bewust werd van zijn spirituele kant, hoe meer hij het vermogen ontwikkelde om de werkelijkheid in het materiële veld te beïnvloeden. De wonderen die hij deed waren geen onverklaarbare wonderen, het was de toepassing van de universele wetten die voorafgaan aan de manifestatie van materie. Geest over materie.

Bewustwording is een proces dat op collectief niveau slechts een zeer beperkte werking heeft. Je kunt collectief iets overbrengen door een boek te schrijven, een film te maken, een verhaal te vertellen aan een groep. Dat geeft ideeën en wellicht mogelijkheden aan voor mensen die verder

willen groeien. Maar groei in bewustzijn is een persoonlijk proces. Dat gaat individueel. Het kan een verschuiving geven in het collectief, maar dat gebeurt pas als voldoende individuele mensen persoonlijk bewust zijn geworden.

Wij zijn het spirituele rijk vergeten. Althans, gemiddeld is onze levensbenadering niet spiritueel, maar materieel en zijn we niet bewust verbonden met het spirituele rijk. We zien dit rijk als een rijk buiten onszelf, niet in onszelf. En dat is prima. Dat is zoals het momenteel is op aarde. Maar het spirituele rijk is ons niet vergeten. Onze spirituele leraren zien toe op ons en wachten tot wij uit eigen vrije wil onze aandacht richten op het spirituele rijk en op hen, onze spirituele leraren, onze gidsen. Zij kunnen zich niet aan ons opdringen, omdat de wet van de vrije wil dit verbiedt. Dit betekent niet dat zij er niet zijn en het betekent niet dat zij ons niet bijstaan. Ieder van ons heeft een hoger zelf in het spirituele rijk waar mee hij of zij verbonden is en zonder ons persoonlijke licht uit het spirituele rijk, zou geen van ons bestaan.

Via dit licht vindt de inspiratie vanuit het spirituele rijk zijn weg tot ons, al gaat dat, voordat het ons bereikt door allerlei filters in onze persoonlijke psyche. Maar de geest is creatief en daar waar wij enige openheid bieden om geïnspireerd te worden door wat of wie dan ook, vind de inspiratie zijn weg of vorm om tot ons te komen. Dat kan zijn via een gebeurtenis, via een ander persoon, via een dier of wat je ook maar bedenken kunt. Op het moment dat we ons van iets bewust worden, heeft inspiratie ons uiteindelijk bereikt.

Soms gaat dit via een negatieve route en brengt iets wat helemaal niet goed is, ons toch het bewustzijn dat ons verder brengt. Dat weten we dan niet, voelen we niet en willen we misschien ook helemaal niet weten. Maar het bracht ons tot een besef van iets, waardoor we iets in onszelf veranderden. Een stapje verder in bewustzijn.

Wat dit ook is, met dit resultaat wordt het heel moeilijk om een oordeel uit te spreken over welke route iemand ook maar nemen mag op zijn of haar levensweg. Het brengt de persoon altijd verder. Dit perspectief brengt voor mij een nuancering aan in

een overtuiging die veel mensen aanhangen wanneer ze zeggen dat alles goed is. Sommige dingen zijn namelijk helemaal niet goed, maar brengen mensen ook wel weer verder, zelfs als dit eerst een terugval moet betekenen. Soms is een beweging achterwaarts nodig, voordat je weer vooruit kunt.

Er wordt veel geboden op het gebied van de spiritualiteit. Er zijn in de laatste honderd jaar diverse spirituele stromingen gekomen. Er zijn veel boodschappen doorgegeven vanuit het niet fysieke rijk en ook vanuit het spirituele rijk hebben degenen die daar vertoeven, de geascendeerde meesters in deze afgelopen honderd jaar diverse organisaties ondersteund. Dat betekent dat niet alle spirituele informatie per se uit het spirituele rijk komt. Er zijn veel niet fysieke wezens die niet vertoeven in het spirituele rijk maar in de lagere rijken van het materiële universum, het identiteitsrijk, het mentale en het emotionele rijk. Vaak geven zij informatie dat een antwoord is op het bewustzijn van degene die hen channelt of de groep die zij toespreken. En dit past helemaal in het beeld dat ik hierboven heb geschetst.

## **Ons universum**

Het universum is groot. Wetenschappers hebben ontdekt dat het universum wellicht oneindig groot is. Sterren staan zo ver uit elkaar dat menige ster die wij op aarde zien zo ver van ons vandaan staat dat zij op dit moment misschien allang niet meer bestaan, maar dat wij deze nog wel zien omdat het licht dat zij uitstraalden toen zij nog bestonden nog steeds onderweg is naar ons, terwijl zij misschien een miljoen jaar geleden al zijn opgehouden te bestaan. Hoe wonderlijk dat wij hier op aarde zo lang het idee hebben gehad dat de aarde het middelpunt van het universum was en dat de mens op aarde de kroon op Gods schepping zou zijn. Maar dat is best verklaarbaar. Dit gaat natuurlijk om perceptie. Van waaruit zie je de dingen? Dit beeld, weten we nu, was er omdat het ontbrak aan de kennis die we nu hebben over de mens, de wereld en het universum waarin we leven. Als kroon op Gods schepping gingen we ervan uit dat wij mensen de hoogst ontwikkelde wezens in het universum zijn. Religies beweren anderszins, maar

omdat daar geen materieel tastbare bewijzen voor aan te voeren zijn, hebben we min of meer bepaald dat de ideeën hier dan wel gebaseerd moeten zijn (en blijven) op (blind) geloof.

Hoe komt het dat we niet gewoon direct zien hoe de vork in de steel zit? Dit niet direct zien is een gevolg van de verdichting waarin we ons bevinden. De val van Adam en Eva was het verhaal van de val in bewustzijn. Door ons af te keren van onze Gidsen in het spirituele rijk raakten we onbewust van het spirituele, het vormloze aspect van het leven. Het vormloze in ons, het bewustzijn, het besef van dingen dat verder geen vorm heeft maar er gewoon is, raakte verloren. Het verdween uit ons blikveld en doordat we ons focusten op bepaalde dingen, werden deze prominent voor ons en verdween het bewustzijn letterlijk erachter.

Het materiële universum is een kosmische spiegel die een reflectie weergeeft van ons bewustzijn. Dat is best een lastig gegeven om te bevatten maar je zou dit als volgt kunnen voorstellen. Stel je staat voor de spiegel en je kijkt naar jezelf. Op een



bepaald moment wil je dat jouw spiegelbeeld naar je lacht. Hoe krijg je dit voor elkaar? Simpel. Door zelf te lachen.

En dit is hoe het universum werkt. In feite ben jij degene die voor de spiegel staat en is het spiegelbeeld dat je ziet, jouw gemanifesteerde vorm. Op kosmisch niveau is jouw spiegelbeeld jouw lichaam en ben jij die voor de spiegel staat jouw geest. De materiële wereld is het reflectieniveau van de grotere werkelijkheid. In dit beeld met de spiegel zou je kunnen zeggen dat jij die voor de spiegel staat in feite het geheel van de drie hogere lichamen bent, dus het emotionele lichaam, het mentale lichaam en het identiteitslichaam. Jouw spiegelbeeld is jouw materiële lichaam dat de reflectie is van jouw drie hogere lichamen. Het vormloze dat voorafgaat aan de vorm is jouw oorspronkelijke deel dat geen vorm is maar dat enkel bewustzijn is. Dat is jouw hoger zelf dat in het spirituele rijk verblijft. Het spirituele rijk dat vooraf is aan het materiële universum.

Dit materiële universum is groot. Oneindig groot. Maar vooraf daaraan is het spirituele rijk dat nog

meer omvat dan het materiële universum. Het materiële universum is een schepping in de vorm die bedoeld is om vorm te geven en om te ervaren in de vorm en zo te groeien in bewustzijn. Het is oneindig groot om ook een oneindige mogelijkheid te kunnen bieden aan vormen en ervaringen. Dit moet wel, omdat de eerste wet in ons universum de absolute vrije wil is en als er een grens zou zijn aan de mogelijkheden, dan zou de vrije wil niet absoluut vrij zijn.

In deze grootheid is de aarde echt niet de enige planeet die bewoond is. Maar ook is de dichtere, materiële sfeer niet de enige sfeer die er in dit universum is. Ook de niet materiële sferen zijn sferen die op hun eigen niveau worden bewoond door wezens die bij die sfeer passen. Er zijn wezens die de identiteitssfeer bewonen, die de mentale sfeer bewonen en die de emotionele sfeer bewonen, zonder dat zij materieel gemanifesteerd zijn in de materiële sfeer. De materiële sfeer is de laagste sfeer, de meest dichte, meest vaste sfeer. Dat betekent dat er andere plaatsen zijn waar wezens geïncarneerd zijn die voor onze, op het

materiële gerichte zintuigen niet waarneembaar zijn. Zelf binnen ons zonnestelsel is dit zo, maar uiteraard kunnen wij dit met onze lichamelijke zintuigen niet waarnemen. Hier kun je je slechts binnendoor gewaar van zijn.

### **Afdaling en verdichting**

Op het moment dat je vanuit het spirituele rijk afdaalt in de eerste laag van het materiële universum, het identiteitsrijk, vindt er een verlaging plaats in de frequentie van jouw licht die past bij de sfeer waarin je afdaalt. Deze verlaging in frequentie geeft een verdichting ten aanzien van de hogere sfeer waaruit je gekomen bent. Vervolgens daal je in in de volgende sfeer, het mentale rijk. Dit verlaagt de frequentie nog meer, geeft nog meer verdichting. Zo ook in het emotionele rijk en uiteindelijk de verdichting in de materiële sfeer waarin de verdichting zo dicht is dat je niet meer door de dingen heen kunt zien. Alle transparantie is verdwenen. Hier, in deze sfeer ontwaak je als je hier op dit moment op aarde incarneert.

Er zijn andere sferen binnen dit universum en dus andere planeten waar de sfeer niet zo dicht is als op de aarde en waar ook het lichaam dat je aanneemt niet zo dicht is als het fysieke lichaam dat je hier op aarde hebt. Op planeten waar de sfeer minder dicht is dan op aarde is er ook een minder zware filtering in de perceptie die overblijft. Doordat de verdichting op die planeten niet zo vast is als hier op de aarde en de materie daar dus een bepaalde mate van transparantie heeft, zijn de bewoners op die planeten zich dus ook meer bewust van de energieën die zich achter de vorm bevinden.

Aarde is een lage planeet. Een dichte planeet. Een van de laagste planeten in ons universum. Zo laag dat de geascendeerde meesters de aarde benoemen als een zelfs onnatuurlijke planeet. Dit onnatuurlijke zit 'em in het gegeven dat we ons hier op aarde welhaast volledig hebben afgesneden van het besef van de spirituele kant van het leven. We denken dat we menselijke, materiële wezens zijn die voortkomen uit de materie en dat alles voortkomt uit materie. Dat is onnatuurlijk.

De natuurlijke staat is dat we spirituele wezens zijn die geïncarneerd zijn, gedescendeerd, afgedaald zijn in de materiële sfeer. Echter, doordat we met deze afdaling in de sferen verlagingen in onze frequentie doorlopen hebben, hebben we ons ook de nodige filters aangemeten, waardoor we het zicht op het niet materiële deel van het bestaan verloren hebben. Vervolgens zijn we zo lang in deze sfeer gebleven dat de materiële wereld voor ons momenteel nog de enige reële werkelijkheid is.

Het materiële deel van de werkelijkheid is als het topje van de ijsberg. Het is de 10% van de ijsberg die boven het water uitsteekt. 90% ligt onder water en kunnen we niet zien.

Het is niet de natuurlijke staat in dit universum om zo ver verdicht te zijn in bewustzijn, dat alles alleen maar zou bestaan uit het materiële deel van de werkelijkheid. Het is ook niet natuurlijk om buiten het materiële geen enkel besef meer te hebben van de 90% eromheen, het niet materiële deel van de werkelijkheid. Sommige mensen zien aura's. Sommigen zien geesten. Sommigen zijn zich gewaar van iets in die 90% buiten het materiële. Het

is onnatuurlijk om binnen 100% van de werkelijkheid slechts 10% van het geheel enige werkelijkheidswaarde toe te kennen.

Maar wat als je ontwaakt binnen die laatste 10% en de hele wereld om je heen erkent in overvolle meerderheid niet meer dan die 10%? Ja, dan laat je die overige 90% al snel varen. En natuurlijk is die 90% voor jou geen 90%. Zo is er nergens in het materiële universum een plek van waaruit je de volle 100% kunt overzien. Binnen het materiële universum ben je direct in frequentie verlaagd, heb je direct een filter op jouw perceptie.

In het materiële rijk verblijven een oneindig aantal wezens. Tel maar op; 7 miljard op de aarde alleen al met om de aarde ook nog die zielen die wel aan de aarde gebonden zijn maar die hier niet fysiek geïncarneerd zijn. Begin dan maar alvast de planeten in het universum te tellen. De sterren was al best veel geloof ik.

Er zijn talloze wezens in ons universum en een overgrote meerderheid ervan bevinden zich wel in een natuurlijke staat, dat wil zeggen dat de wezens

daar zich wel meer bewust zijn van die 90% en waar er wel een besef is van hogere sferen dan het materiële. Waar er wel nog contact is met spirituele gidsen en begeleiders. Op aarde zijn er door alle tijden heen mensen geweest die beschikten over het vermogen om voorbij de grens van het materiële te zien. Sterker nog, potentieel kunnen we dat allemaal. Het is een vermogen dat tijdelijk kan worden weg gefilterd door de dichtheid van de materie. Maar het vermogen kunnen we nooit verliezen omdat ons werkelijke wezen helemaal niet zijn oorsprong in de vaste materie heeft. Alles wat de materie doet is dat het een sluier legt over dat deel in ons totale wezen waar zich ons ‘punt in het centrum van onze aandacht’ zoals ik dit ooit noemde verankerd heeft legt, waardoor het geen zicht meer heeft op de 90% van onze werkelijkheid die voor onze fysieke zintuigen niet zichtbaar is.

Ook op plaatsen die wel in de natuurlijke staat zijn en waar de bewoners van dergelijke planeten zich wel bewust zijn van de hogere sferen van onze werkelijkheid, is er sprake van enige versluiting van de totale werkelijkheid ten aanzien van het

spirituele rijk. Er zijn op deze plaatsen wezens die een hoger bewustzijn hebben dan wij hier op aarde gemiddeld hebben. Maar dat wil niet zeggen dat dit hogere bewustzijn voor ons niet toegankelijk zou zijn. Integendeel. Wij verschillen niet van de 'hogere' wezens op die minder dichte planeten. Ook zij hebben hun oorsprong in het spirituele rijk en hoewel ze andere verschijningsvormen hebben dan wij hier op aarde, komen zij voort uit hetzelfde licht als waar wij onze oorsprong uit vinden.

Stel je voor, je bent in het spirituele rijk en je wilt afdalen in het materiële universum. Je ziet het universum onder je. Je straalt, je bent licht en je ziet de werkelijkheid op een neutrale manier. Je bent 100% bewust. Je daalt af in het identiteitsrijk. Het gevolg van deze afdaling is dat je zodra je de grens in dit identiteitsrijk overschrijdt, onmiddellijk bent voorzien van een enigszins gekleurde bril die bepaalde verfijnde nuances van de werkelijkheid zodanig wegfiltert dat je ze door deze bril niet meer ziet. Vervolgens daal je af in het mentale rijk en boven op het filter dat je al draagt, komt er een tweede filter dat nog meer aspecten van de wer-



kelijkheid wegfiltert. In het emotionele rijk gebeurt hetzelfde en in het fysieke rijk blijft er uiteindelijk maar 10% over van wat je zag toen je nog in het spirituele rijk was.

100% zag je alleen toen je nog in het spirituele rijk was en toen je nog geen gekleurde bril droeg. En zo is het. Slechts vanuit het spirituele rijk is het mogelijk om de totale werkelijkheid volledig en neutraal te bezien. In feite kunnen alleen diegenen die zich in het geascendeerde rijk bevinden werkelijk een neutraal en ongekleurd beeld hebben van alles wat er is.

Maar dat betekent ook iets anders. Dit betekent ook dat alles wat dit gefilterde rijk binnen komt, ook als het uit het geascendeerde rijk komt, altijd een zekere filtering ondergaan heeft. Alleen al dat iets vorm krijgt in het materiële universum, geeft een beperking aan het vormloze. Alleen woorden geven het vormloze vorm en gieten het daarmee in een mal van beperking. Het vormloze kan alleen in het vormloze volledig worden gewaardeerd.

Maar dat betekent niet dat wij ons er niet mee kunnen verbinden. Dat kunnen we wel, want ook

wij zijn als spirituele wezens in onze oorsprong vormloos. Ook wij dragen alle lagen van het universum in ons, waardoor we ons hierop ook innerlijk kunnen afstemmen. Soms gebeurt dit bewust, maar ook onbewust gebeurt dit eigenlijk voortdurend. Voortdurend is er in ons uitwisseling met de sferen die corresponderen met die van onze vier lichamen. De vraag is in hoeverre we dit beluisteren en wat we besloten hebben ten aanzien van die sferen. Kennen we ze enige werkelijkheidswaarde toe, of bestaat onze werkelijkheid slechts uit het materiële en is de rest suggestie en fantasie en is de hoogste werkelijkheidswaarde die het kan meekrijgen die van een theorie? Maar ze zijn meer dan een theorie. Ze zijn een innerlijke, directe ervaring, wat meer werkelijkheidswaarde heeft (zou moeten hebben) dan een theorie.

Het punt in het centrum van onze aandacht, zoals ik dit ooit benoemde is denk ik dat wat de geascendeerde meesters de Bewuste Jij noemen. Dit is het aspect dat vanuit ons hogere zelf afdalt in het materiële universum. Dit aspect kan zich verplaatsen naar elk gewenst punt in het universum en

het spirituele rijk. Deze Bewuste jij heeft ook het vermogen om zich te identificeren met alles of met daar waar het zich bevindt. Zo heeft het zich bij de meesten geïdentificeerd met daar waar het zich in dit leven het meest verankerd heeft; het fysieke lichaam. Dit versterkt dat we onszelf zien als fysieke, menselijke wezens en maakt het lastiger om dat wat buiten het fysieke veld ligt serieus voor waar te hebben. En ja, het niet fysieke veld raakt gemakkelijk doorvlochten van gedachten en fantasieën en suggestie. Dus wie zal ons zeggen wat waar is en wat niet.

Onze menselijke geest is een tool waarover we beschikken en die alles bevat om ons te kunnen helpen om de weg te vinden. Onze intuïtie is daar een belangrijk aspect in. Moeten we zomaar aannemen wat er ons verteld wordt zoals ook alles wat ik in dit boekje schrijf?

Maar daar hebben we onze intuïtie voor. Die kan ons persoonlijk iets aangeven over de bruikbaarheid van informatie die ons gegeven wordt. De geascendeerde meesters hebben via Kim sinds 2003 enorm veel informatie gegeven over het leven, over onszelf

en over talloze onderwerpen waar je als mens mee bezig kunt zijn. Maar zoals ik zei, de geascendeerde meesters zijn met ieder van ons verbonden op allerlei manieren en vormen die je je bedenken kunt. Dus daar waar jij een vraag hebt, zul jij ook een antwoord vinden dat aansluit bij jouw huidige niveau van bewustzijn. Want enkel vanuit daar waar jij nu op dit moment in bewustzijn bent, kun jij verder groeien naar de volgende trede omhoog op de ladder van het bewustzijn.

Er is veel informatie te vinden in de wereld. En niet alle informatie zou je als goede informatie kunnen bestempelen. Veel informatie komt uit onze normale reguliere koker en er wordt ook veel gechannelled uit de hogere sferen dan het materiële. Dat wil niet zeggen dat alle informatie uit de hogere sferen direct goede informatie zal zijn. Er zijn diverse channelers die geascendeerde meesters channelen die helemaal geen geascendeerde meesters zijn. En daar zul je jouw intuïtie moeten gebruiken om niet alleen uit te vinden wat wel en niet valide is, maar ook om te vinden wat jou wel en

niet verder helpt. Ik denk dat het goed mogelijk is om het onderscheid te leren kennen tussen de werkelijke geascendeerde meesters en de bedriegers onder de niet fysiek geïncarneerde wezens die zich geascendeerde meesters noemen. Maar uit eigen ervaring weet ik ook dat ik best veel geluisterd heb naar meesters, wezens die niet uit het spirituele rijk kwamen. Toch hebben zij allemaal meegewerkt aan dat ik nu hier sta waar ik sta en hebben ze mij dus allemaal ergens wel geholpen dit onderscheid verder te ontwikkelen.

Waarschijnlijk (en ik denk vrijwel zeker als je dit leest) heb je al langere tijd bewust of onbewust gewerkt aan de ontwikkeling van jouw vermogen tot onderscheid hierin. Deze ontwikkelingsweg verloopt bij jou binnendoor, zoals dit ook bij mij gewerkt heeft en dit altijd zal blijven doen. We beschikken allemaal over dit onderscheidend vermogen en hoe dit momenteel bij elk van ons uitwerkt, wordt bepaald door onze eigen, persoonlijke, innerlijke weg, onze weg binnendoor.

## 8 Nawoord

*Ik ben een jaar of 40. Ik bel aan bij Rob, een oude bekende van toen ik vroeger op volleybal zat, nu zeker een jaar of 25 geleden.*

*Rob was een aantal jaren geleden als bezoeker op het Dolfinarium gekomen. Hij was gewapend met een behoorlijk professionele videocamera en toen hij ontdekte dat ik hier werkte, bood hij spontaan aan om van al mijn shows goeie opnames te maken en er een soort van documentaire van te maken, compleet met interviews. Dat vond ik leuk en we gingen ervoor. Enkele tijd later, ik had niets meer van hem gehoord, belde ik hem en vroeg ik hem ernaar. Ik kon een band bij hem thuis ophalen als ik wilde, maar hij had hem verder niet meer gemonteerd.*

*Nu stond ik bij hem op de stoep. Het was zaterdagmiddag. Ik belde aan.*

*Zijn vrouw deed open. Ik vertelde wie ik was en waarvoor ik kwam en ik vroeg of Rob er was.*

*“Nee”, zei ze. “Rob is er niet. Het is zaterdag, hij is in de sporthal”.*



VRIJE KENNIS

De geascendeerde meesters hebben via Kim Michaels al zeer veel informatie gegeven vanuit hun perspectief vanuit het spirituele rijk. Ook voordat Kim in 2002 boodschapper werd voor de geascendeerde meesters, gaven zij boodschappen door via andere mensen in enkele organisaties die er op aarde waren. Al lezende ontstond in mij de behoefte om sommigen van de boeken te gaan vertalen in het Nederlands, aangezien deze boeken in het Engels worden gegeven. Het eerste boek dat ik vertaalde; *'Help the ascended masters stop war'*, raakte mij en min of meer als vanzelf ontstond er in mij de behoefte om deze teksten in het Nederlands



op te schrijven. Er volgden meer boeken en omdat Kim er niet echt aan toe kwam om de boeken ook daadwerkelijk uit te geven, heb ik hem voorgesteld om dit zelf te doen. Op het moment dat ik dit schrijf zijn de eerste vijf boeken gepubliceerd onder het label VRIJE KENNIS en ben ik bezig met de vertaling van de driedelige *'Cursus in overvloed'*. Achter in dit boekje vind je meer informatie over de boeken die ik tot dusver heb uitgegeven.

Informatie en mogelijkheid tot bestellen van de boeken zowel in gedrukte vorm als op PDF, vind je op mijn website: [www.vrijekennis.nl](http://www.vrijekennis.nl)

Er zijn een aantal websites opgezet door Kim Michaels waar in veel informatie die de geascendeerde meesters hebben doorgegeven vrij te vinden is. Zie hiervoor de websites [www.askrealjesus.com](http://www.askrealjesus.com) en [www.ascendedtoolbox.com](http://www.ascendedtoolbox.com) deze websites zijn Engelstalig.

Veel van de informatie is ook vertaald door Tineke van der Zee. Kijk hiervoor op [www.askrealjesus.nl](http://www.askrealjesus.nl)

Ook Tineke heeft een aantal boeken vertaald. Informatie hierover vind je op haar website. Er is een behoorlijk aantal boeken uitgegeven door Kim die je kunt bestellen via de website [www.morepublish.com](http://www.morepublish.com)



VRIJE KENNIS

Op de volgende pagina's vindt u meer boeken die via Vrije Kennis zijn uitgegeven.

De boeken zijn tevens verkrijgbaar als PDF bestand voor op computer, tablet of E-reader.

Ga voor meer informatie naar:

[www.vrijekennis.nl](http://www.vrijekennis.nl)



**Hoe je kunt helpen de wereld te veranderen**

Spiritualiseer de wereld deel 1

Kim Michaels

Paperback 270 blz.  
ISBN 978-90-830145-0-0



**Help de Geascendeerde Meesters oorlog te stoppen**

Spiritualiseer de wereld deel 2

Kim Michaels

Paperback 529 blz.  
ISBN 978-90-830145-1-7



## **Psychologie van het Kwaad**

De oorsprong van het kwaad op het persoonlijke niveau

Kim Michaels

Paperback 250 blz.  
ISBN 978-90-830145-2-4

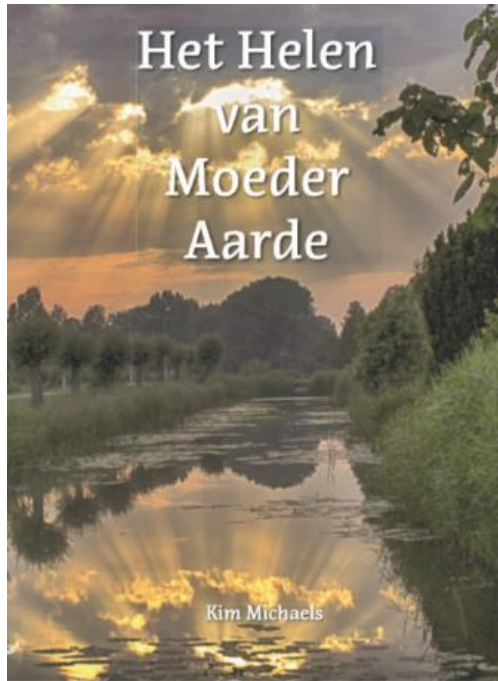


## **Kosmologie van het Kwaad**

De oorsprong van het kwaad op het kosmische niveau

Kim Michaels

Paperback 313 blz.  
ISBN 978-90-830145-4-8



***Het Hellen van Moeder Aarde***

Kim Michaels

15,3 x 23 cm Paperback 504 blz.

ISBN 978-90-830145-3-1

Verkrijgbaar via [www.boekenbestellen.nl](http://www.boekenbestellen.nl) en in de  
boekhandel.

## **In voorbereiding:**

### **Een cursus in overvloed**

Momenteel wordt er gewerkt aan de vertaling van '*Een cursus in overvloed*' in drie delen:

1. Geest over materie
2. Jouw liefde voor het leven tot uitdrukking brengen
3. Jouw levensplan voor overvloed

Een cursus in overvloed is een nieuwe, uitgebreide editie van het boek '*Master Keys tot the Abundant Life*'. Het bevat alle 24 verhandelingen van het oorspronkelijke boek (8 in elk deel) plus nog 24 invocaties (8 in elk boek). Het geven van de invocaties naast het bestuderen van de verhandelingen, helpt je de leringen nog veel effectiever te integreren en toe te passen, waardoor je betere resultaten bereikt. Het is gepubliceerd in drie delen, omdat de gehele cursus 1150 pagina's bevat.